

**เอกสารประกอบการชี้แจงแนวทางการประเมินส่วนราชการตามมาตรการปรับปรุงประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการ
ของจังหวัด ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2564 และ พ.ศ. 2565**

**แนวทางการประเมินส่วนราชการตามมาตรการปรับปรุงประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการของจังหวัด ประจำปี
งบประมาณ พ.ศ. 2564**

คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) ในการประชุมครั้งที่ 2/2564 เมื่อวันที่ 31 พฤษภาคม 2564
มีมติเกี่ยวกับแนวทางการประเมินส่วนราชการตามมาตรการปรับปรุงประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการของ
จังหวัด ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2564 เพื่อรองรับสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019
(COVID-19) โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. ให้จังหวัดรายงานผลการดำเนินงานตามตัวชี้วัดและปัญหาอุปสรรคจากการปฏิบัติงาน ผ่านระบบ
การรายงานผลการประเมินส่วนราชการตามมาตรการปรับปรุงประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการ (e-SAR) เพื่อใช้
ในการติดตาม (Monitoring) แต่จะไม่นำไปจัดประเภทตามเกณฑ์การประเมินในระดับคุณภาพ มาตรฐาน และ
ต้องปรับปรุง

2. ให้จังหวัดรายงานการถอดบทเรียนการบริหารจัดการผลกระทบและการแก้ไขปัญหาของจังหวัดใน
การปฏิบัติงานและการให้บริการประชาชนอย่างต่อเนื่องผ่านระบบ e-SAR ภายในวันที่ 22 ตุลาคม 2564 โดยนำ
ข้อมูลมาจากรายงานการถอดบทเรียนการบริหารจัดการในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา
2019 (COVID-19) ตามแนวทางการขับเคลื่อนการพัฒนารูปแบบการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารราชการในจังหวัดให้มี
การทำงานที่มีผลสัมฤทธิ์สูง (High Performance Provinces : จังหวัด HPP) และจัดส่งในรูปแบบเอกสาร
อิเล็กทรอนิกส์สกุล .doc/.docx และ .pdf

**แนวทางการประเมินส่วนราชการตามมาตรการปรับปรุงประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการของจังหวัดประจำปี
งบประมาณ พ.ศ. 2565**

คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) ในการประชุมครั้งที่ 2/2564 เมื่อวันที่ 31 พฤษภาคม 2564
พิจารณาเห็นว่าในปีงบประมาณ พ.ศ. 2565 สมควรที่จะมุ่งเน้นการบูรณาการการดำเนินงานเพื่อขับเคลื่อนเป้าหมาย
ตามยุทธศาสตร์ชาติ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนการปฏิรูปประเทศ แผนระดับชาติอื่น ๆ การพัฒนาที่
ยั่งยืน (SDGs) รวมทั้งนโยบายสำคัญของรัฐบาล และดัชนีชี้วัดสากล (International KPIs) ดังนั้น จึงมีมติเห็นชอบ
กรอบและแนวทางการประเมินส่วนราชการตามมาตรการปรับปรุงประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการของจังหวัด
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2565 สรุปสาระสำคัญ ดังนี้

1. หลักการและแนวทาง มุ่งเน้นให้กระทรวงมีบทบาทหลักในการพิจารณากำหนดตัวชี้วัดและติดตามประเมินผลการปฏิบัติงานของกระทรวง และส่วนราชการในสังกัดกระทรวง ซึ่งพิจารณาจากประเด็นสำคัญในการบูรณาการและขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนการปฏิรูปประเทศ และแผนระดับชาติอื่น ๆ มากำหนดเป็นตัวชี้วัดระดับกระทรวง และถ่ายทอดลงสู่ส่วนราชการระดับกรมภายในกระทรวง โดยมีกลุ่มเป้าหมายครอบคลุมส่วนราชการในสังกัดฝ่ายบริหาร จำนวน 153 ส่วนราชการ และ 76 จังหวัด ทั้งนี้ ได้มีการดำเนินการเชื่อมโยงการประเมินส่วนราชการกับการประเมินผลการปฏิบัติงานรายบุคคลที่ดำเนินการโดยสำนักงาน ก.พ. ด้วย โดยนำผลการประเมินตามมาตรการปรับปรุงประสิทธิภาพฯ ไปเป็นส่วนหนึ่งของการประเมินผลการปฏิบัติงานรายบุคคลในระดับหัวหน้าส่วนราชการ (ปลัดกระทรวงหรือเทียบเท่า อธิบดีหรือเทียบเท่า ผู้ว่าราชการจังหวัด) ซึ่งสำนักงาน ก.พ.ร. ได้นำแนวทางการเชื่อมโยงการประเมินส่วนราชการฯ กับการประเมินผลการปฏิบัติงานรายบุคคลดังกล่าวกราบเรียนนายกรัฐมนตรีเพื่อโปรดพิจารณาเห็นชอบแล้ว เมื่อวันที่ 10 มีนาคม 2564

2. องค์ประกอบและประเด็นการประเมิน ประกอบด้วย 2 องค์ประกอบ เช่นเดียวกับกรอบการประเมินส่วนราชการตามมาตรการปรับปรุงประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการของจังหวัด ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2564 โดยมีรายละเอียด ดังนี้

องค์ประกอบการประเมิน	ประเด็นการประเมิน
1. การประเมินประสิทธิผลการดำเนินงาน (Performance Base) น้ำหนักร้อยละ 70	1.1 ผลการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ชาติ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนการปฏิรูปประเทศ มติคณะรัฐมนตรี นโยบายรัฐบาล โดยเฉพาะนโยบายเร่งด่วน เช่น การฟื้นฟูเศรษฐกิจ และการพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจ เป็นต้น (Agenda KPI) 1.2 ผลการดำเนินงานตามนโยบายสำคัญที่เป็นการบูรณาการการดำเนินงานร่วมกันหลายหน่วยงาน เช่น อุบัติเหตุทางถนน ป่าไม้ ขยะมูลฝอย อากาศ และคุณภาพแหล่งน้ำ การจัดการความยากจน เป็นต้น (Joint KPIs) 1.3 ผลการดำเนินงานตามภารกิจพื้นฐาน งานประจำ งานตามหน้าที่ ความรับผิดชอบหลัก งานตามกฎหมาย กฎ หรือภารกิจในพื้นที่/ท้องถิ่น ภูมิภาค จังหวัด กลุ่มจังหวัด (Function KPI / Area KPI) (รายละเอียดปรากฏในรายการตัวชี้วัด หน้า 11)
2. การประเมินศักยภาพในการดำเนินงาน (Potential Base) น้ำหนักร้อยละ 30	ประเมินผลการพัฒนาศักยภาพองค์การสู่การเป็นระบบราชการ 4.0 ประกอบด้วย 2.1 การพัฒนาองค์การสู่ดิจิทัล (น้ำหนักร้อยละ 15) เลือกจากประเด็นต่าง ๆ ดังนี้ (1) การพัฒนาระบบข้อมูลให้เป็นดิจิทัล (Digitized Data) ทั้งข้อมูลที่ใช้ภายในหน่วยงาน และข้อมูลที่จะเผยแพร่สู่หน่วยงานภายนอก/สาธารณะ

องค์ประกอบการประเมิน	ประเด็นการประเมิน
	เพื่อนำไปสู่การเปิดเผยข้อมูลภาครัฐ (Open Data) (2) การเชื่อมโยงและแบ่งปันข้อมูล (Sharing Data) (3) การพัฒนากระบวนการปฏิบัติงาน โดยการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาเป็นกลไกหลักในการดำเนินงาน (Digitalized Process) (4) การสร้างนวัตกรรมในการปรับปรุงกระบวนการงาน หรือการให้บริการ (e-Service) 2.2 การประเมินสถานะของหน่วยงานในการเป็นระบบราชการ 4.0 (PMQA 4.0) (น้ำหนักร้อยละ 15) (สำนักงาน ก.พ.ร. จะแจ้งรายละเอียดให้ทราบภายหลัง)

3. กลไกการประเมิน ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2565 ยังคงใช้กลไกการประเมินผ่านคณะทำงานเพื่อพิจารณาตัวชี้วัดตามมาตรการปรับปรุงประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการของจังหวัด เช่นเดียวกับปีงบประมาณ พ.ศ. 2564 โดยคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) เกี่ยวกับการประเมินส่วนราชการตามมาตรการปรับปรุงประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการแต่งตั้งคณะทำงานเพื่อพิจารณาตัวชี้วัดตามมาตรการปรับปรุงประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการ เพื่อทำหน้าที่พิจารณาและให้ความเห็นต่อความเหมาะสมของตัวชี้วัดของจังหวัด โดยคณะทำงานประกอบด้วย

(1) ประธาน อ.ก.พ.ร.ฯ	ประธานคณะทำงาน
(2) เลขาธิการ ก.พ.ร.	คณะทำงาน
(3) ผู้ทรงคุณวุฒิ (ไม่เกิน 3 คน)	คณะทำงาน
(4) ผู้แทนสำนักงานงบประมาณ	คณะทำงาน
(5) ผู้แทนสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	คณะทำงาน
(6) เจ้าหน้าที่สำนักงาน ก.พ.ร.	คณะทำงานและเลขานุการ

4. เกณฑ์การประเมิน พิจารณาจากคะแนนในภาพรวม แบ่งเกณฑ์การประเมินเป็น 3 ระดับ ได้แก่ ระดับคุณภาพ ระดับมาตรฐาน และระดับต้องปรับปรุง ดังนี้

- (1) ระดับคุณภาพ มีคะแนนผลการดำเนินงานอยู่ระหว่าง 90.00 – 100 คะแนน
- (2) ระดับมาตรฐาน
 - มาตรฐานขั้นสูง มีคะแนนผลการดำเนินงานอยู่ระหว่าง 75.00 – 89.99 คะแนน
 - มาตรฐานขั้นต้น มีคะแนนผลการดำเนินงานอยู่ระหว่าง 60.00 – 74.99 คะแนน
- (3) ระดับต้องปรับปรุง มีคะแนนผลการดำเนินงานต่ำกว่า 60.00 คะแนน

5. รอบระยะเวลาการประเมิน ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2564 ถึงวันที่ 30 กันยายน 2565 (ปีละ 1 ครั้ง) โดยรายงานผลการดำเนินงานผ่านระบบการรายงานผลการประเมินส่วนราชการ (Electronic Self Assessment Report : e-SAR) เพื่อนำผลการดำเนินงาน/ผลการประเมินของจังหวัดไปเชื่อมโยงกับการประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้ว่าราชการจังหวัดด้วย

6. ผู้ประเมิน ได้แก่

- (1) นายกรัฐมนตรี รองนายกรัฐมนตรี หรือรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี
- (2) รัฐมนตรีว่าการหรือรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย
- (3) เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ประเมินเบื้องต้น)

แนวทางการกำหนดตัวชี้วัด น้ำหนักตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย และเกณฑ์การประเมินฯ

1. แนวทางการกำหนดตัวชี้วัด

1.1 ตัวชี้วัดองค์ประกอบที่ 1 การประเมินประสิทธิผลการดำเนินงาน (Performance Base)

มีแนวทางการกำหนดตัวชี้วัด ดังนี้

(1) สอดคล้องและขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 และประเด็นการพัฒนาจังหวัด ทั้งนี้ บางตัวชี้วัดอาจเป็นตัวเดียวกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 ได้ เช่น เป้าหมายการพัฒนาของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2561 – 2565 คือ เมืองท่องเที่ยวทรงคุณค่าระดับนานาชาติ เกษตรปลอดภัย ด้านสิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจแห่งอนาคต สังคมผาสุก ภายใต้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ตัวชี้วัด เช่น รายได้จากการท่องเที่ยวของผู้เยี่ยมเยือนชาวไทย มูลค่าการค้าชายแดน และผลการดำเนินงานตามแนวทางส่งเสริมเกษตรแปลงใหญ่ เป็นต้น

(2) สะท้อนบริบทและลักษณะเฉพาะของจังหวัด หรือเป็นจุดแข็ง เป็นแหล่งรายได้สำคัญของจังหวัด (Revenue Driver) เช่น จังหวัดลำปางมีผลิตภัณฑ์เซรามิกส์ที่เป็นเอกลักษณ์ของจังหวัด จึงกำหนดตัวชี้วัดมูลค่าการจำหน่ายผลิตภัณฑ์หัตถอุตสาหกรรมและสินค้าผลิตภัณฑ์ชุมชน ซึ่งสอดคล้องกับประเด็นการพัฒนาสินค้าอัตลักษณ์อุตสาหกรรม หัตถอุตสาหกรรม ผลิตภัณฑ์ชุมชนจากฐานทุนทางสังคม หรือจังหวัดในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน มีรายได้จากการท่องเที่ยวเป็นเศรษฐกิจหลักของจังหวัด จึงกำหนดตัวชี้วัด รายได้จากการท่องเที่ยวหรือกรณีจังหวัดสมุทรสาครกำหนดตัวชี้วัด ความสำเร็จของการพัฒนาคุณภาพสินค้าประมงไปสู่มาตรฐาน เนื่องจากจังหวัดสมุทรสาครเป็นแหล่งเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำทะเลที่สำคัญแห่งหนึ่ง โดยเฉพาะกุ้งทะเล และหอยแครง เป็นต้น

(3) สอดคล้องกับสภาพปัญหาสำคัญที่ต้องแก้ไขเร่งด่วน หรือเป็นจุดอ่อนของจังหวัด โดยเฉพาะตัวชี้วัดในมิติด้านสังคม มั่นคง และมิติด้านสิ่งแวดล้อม สามารถพิจารณาได้จากระดับการพัฒนาของจังหวัด (Ranking) ที่แสดงผลการดำเนินงานของจังหวัดเทียบกับค่าเฉลี่ยของผลงานทั้ง 76 จังหวัด ดังนั้น จังหวัดที่มีผลการดำเนินงานน้อยกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ โดยเฉพาะในลำดับ 1 - 10 ควรนำมากำหนดเป็นตัวชี้วัด เพื่อผลักดันให้ดีขึ้น เช่น

ตัวชี้วัด ร้อยละของหมู่บ้าน/ชุมชนที่ไม่พบปัญหาสาเหตติด อัตราคือน้ำดื่มสะอาดต่อประชากรแสนคน และร้อยละของปริมาณขยะมูลฝอยชุมชนได้รับการจัดการอย่างถูกต้อง เป็นต้น

อย่างไรก็ตาม มีบางตัวชี้วัดที่ไม่จำเป็นต้องนำมาเรียงลำดับการพัฒนา แต่เป็นปัญหาที่สำคัญของจังหวัด เช่น คุณภาพน้ำของแม่น้ำสายหลักอยู่ในเกณฑ์ดีเพิ่มขึ้น จังหวัดสามารถพิจารณาจากค่าคะแนนดัชนีคุณภาพแหล่งน้ำผิวดิน (Water Quality Index : WQI) ที่อยู่ในเกณฑ์เสื่อมโทรม และเสื่อมโทรมมากเป็นหลัก แต่หากพิจารณาข้อมูลย้อนหลังพบว่าค่า WQI อยู่ในเกณฑ์ระหว่างพอใช้และเสื่อมโทรมอย่างต่อเนื่อง ก็อาจนำมากำหนดเป็นตัวชี้วัด เพื่อยกระดับคุณภาพแหล่งน้ำได้ด้วยเช่นกัน

(4) เลือกตัวชี้วัดจากรายการตัวชี้วัด (หน้า 11) ที่สำนักงาน ก.พ.ร. จัดทำขึ้นเป็นลำดับแรก เพื่อให้มีความเป็นมาตรฐานเดียวกัน ทั้งนี้ จังหวัดสามารถเสนอตัวชี้วัดอื่นที่ไม่อยู่ในรายการตัวชี้วัดให้คณะทำงานพิจารณาตัวชี้วัดตามมาตรการปรับปรุงประสิทธิภาพการปฏิบัติราชการของจังหวัดประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2565 พิจารณาได้

สำนักงาน ก.พ.ร. ได้จัดทำข้อมูลผลการปฏิบัติงานตามรายการตัวชี้วัดให้จังหวัดใช้ประกอบการพิจารณากำหนดค่าเป้าหมายและน้ำหนัก รายละเอียดดูได้ที่ <http://opdc.link/NGMwZg>

(5) กำหนดจำนวนตัวชี้วัดในองค์ประกอบ 1 นี้ จำนวนไม่เกิน 5 ตัวชี้วัด

1.2 ตัวชี้วัดองค์ประกอบที่ 2 การประเมินศักยภาพในการดำเนินงาน (Potential Base)

1.2.1 การพัฒนาองค์การสู่ดิจิทัล (ร้อยละ 15)

มีแนวทางการกำหนดตัวชี้วัด ดังนี้

(1) จังหวัดสามารถเลือกตัวชี้วัดการพัฒนาระบบข้อมูลให้เป็นดิจิทัล (Digitized Data) เพื่อนำไปสู่การเปิดเผยข้อมูลภาครัฐ (Open Data) หรือการสร้างนวัตกรรมในการปรับปรุงกระบวนการ หรือการให้บริการ e-Service ที่จังหวัดดำเนินการในปีงบประมาณ พ.ศ. 2564 เพื่อความต่อเนื่อง

(2) จังหวัดสามารถเลือกตัวชี้วัดที่ต่างจากตัวชี้วัดในปีที่ผ่านมาได้ เช่น ปีงบประมาณ พ.ศ. 2564 เลือกตัวชี้วัด การพัฒนาระบบข้อมูลให้เป็นดิจิทัล (Digitized Data) เพื่อนำไปสู่การเปิดเผยข้อมูลภาครัฐ (Open Data) ปีงบประมาณ พ.ศ. 2565 เลือกดำเนินการตามตัวชี้วัด การให้บริการ e-Service แทน

(3) กรณีจังหวัดที่เลือกตัวชี้วัด การนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาเป็นกลไกหลักในการดำเนินงาน (Digitalize Process) ในปีที่ผ่านมา ขอให้จังหวัดมุ่งเน้นดำเนินการตามตัวชี้วัด การพัฒนาระบบข้อมูลให้เป็นดิจิทัล (Digitized Data) เพื่อนำไปสู่การเปิดเผยข้อมูลภาครัฐ (Open Data) หรือตัวชี้วัด การให้บริการ e-Service ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2565

1.2.2 การประเมินสถานะของหน่วยงานในการเป็นระบบราชการ 4.0 (PMQA 4.0) (ร้อยละ 15)

เป็นตัวชี้วัดที่ดำเนินการทุกจังหวัด

(สำนักงาน ก.พ.ร. จะแจ้งรายละเอียดให้ทราบภายหลัง)

2. แนวทางการกำหนดน้ำหนักของตัวชี้วัด

การกำหนดน้ำหนักของตัวชี้วัดเป็นการสะท้อนความสำคัญของตัวชี้วัดในการแสดงผลสำเร็จของการดำเนินงานในภาพรวม โดยมีแนวทางในการกำหนดน้ำหนักของตัวชี้วัด ดังนี้

- (1) ตัวชี้วัดที่มีผลกระทบสูง (Impact) ต่อการปฏิบัติราชการและก่อให้เกิดประโยชน์สุขกับประชาชนโดยตรง ควรกำหนดน้ำหนักของตัวชี้วัดมากกว่า
- (2) ตัวชี้วัดที่เป็นภารกิจใหม่ ๆ หรือเป็นภารกิจงานใหม่ที่มีความยากที่จะดำเนินการให้สำเร็จหรือเป็นสิ่งที่จังหวัดมีนโยบายที่จะผลักดันให้เกิดผลสำเร็จโดยเร็วหรือภายในปีงบประมาณ ควรกำหนดน้ำหนักของตัวชี้วัดมาก
- (3) ตัวชี้วัดที่จังหวัดเสนอมามีความสำคัญหรือสะท้อนความสำเร็จของประเด็นการพัฒนาสำคัญของจังหวัดเช่นเดียวกัน ก็กำหนดน้ำหนักตัวชี้วัดเท่า ๆ กัน
- (4) ตัวชี้วัดที่มีการวัดผลอย่างต่อเนื่องและมีผลการดำเนินงานค่อนข้างคงที่แล้ว หากต้องการใช้วัดผลต่อไป ควรกำหนดน้ำหนักน้อยกว่าตัวชี้วัดอื่น เนื่องจากจังหวัดสามารถบริหารจัดการและผลักดันการดำเนินงานให้สำเร็จได้ตามเป้าหมายได้
- (5) น้ำหนักแต่ละตัวชี้วัดไม่ควรแตกต่างกันมากจนเกินไป เนื่องจากตัวชี้วัดที่จังหวัดกำหนดนั้นต้องเป็นตัวชี้วัดที่มีความสำคัญ (Key Performance Indicator)
- (6) หากจังหวัดไม่กำหนดน้ำหนักตัวชี้วัดมา สำนักงาน ก.พ.ร. ขอกำหนดน้ำหนักเท่ากันทุกตัวชี้วัด

3. แนวทางในการกำหนดค่าเป้าหมาย และเกณฑ์การประเมิน

การกำหนดค่าเป้าหมาย และเกณฑ์การประเมินตัวชี้วัดตามมาตรการปรับปรุงประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการของจังหวัด ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2565 ประกอบด้วย 3 รูปแบบ ดังนี้

- (1) ส่วนราชการกำหนดค่าเป้าหมายให้จังหวัด
- (2) อ้างอิงค่าเป้าหมายตามส่วนราชการเจ้าของข้อมูล
- (3) อ้างอิงจากข้อมูลผลการดำเนินงานของจังหวัด

โดยมีแนวทางดังนี้

รูปแบบที่ 1 ส่วนราชการกำหนดค่าเป้าหมายให้จังหวัด ส่วนใหญ่เป็นตัวชี้วัดเพื่อขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ของประเทศที่มีการถ่ายทอดเป้าหมายมายังจังหวัด รวมทั้งสนับสนุนการบูรณาการการดำเนินงานระหว่างกระทรวงและจังหวัด (Function–Area KPIs) เช่น ตัวชี้วัด ผลการดำเนินงานตามแนวทางส่งเสริมเกษตรแปลงใหญ่ ร้อยละของปริมาณขยะมูลฝอยชุมชนได้รับการจัดการอย่างถูกต้อง และอัตราผู้เสียชีวิตจากอุบัติเหตุทางถนนต่อประชากรแสนคน เป็นต้น

ตัวอย่าง ตัวชี้วัดผลการดำเนินงานตามแนวทางส่งเสริมเกษตรแปลงใหญ่ (ข้าว)

ตัวชี้วัดย่อย	เป้าหมายขั้นต้น (50)	เป้าหมายมาตรฐาน (75)	เป้าหมายขั้นสูง(100)
1) ร้อยละของต้นทุนการผลิตที่ลดลง	6.84	8.42	10.00
2) ร้อยละของผลผลิตสินค้าเกษตรที่เพิ่มขึ้น	7.50	9.33	11.15
3) ร้อยละของแปลงที่ได้ราคาผลผลิตเพิ่มขึ้น	4.00	5.00	6.00
4) ร้อยละของแปลงใหญ่ที่ได้รับการรับรองคุณภาพและมาตรฐานการผลิต	60.00	68.49	76.97

รูปแบบที่ 2. อ้างอิงค่าเป้าหมายตามส่วนราชการเจ้าของข้อมูล เป็นการตั้งค่าเป้าหมายที่อ้างอิงตามส่วนราชการที่ดูแลรับผิดชอบ ได้แก่ รายได้ด้านการท่องเที่ยวของผู้เยี่ยมเยือนชาวไทยเพิ่มขึ้น

ตัวอย่าง สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา กำหนดค่าเป้าหมายในการดำเนินงานด้านรายได้จากการท่องเที่ยวของผู้เยี่ยมเยือนชาวไทยให้มีการเติบโตเพิ่มขึ้นจากผลการดำเนินงานปี 2564 ร้อยละ 1 ดังนั้น การตั้งค่าเป้าหมายของตัวชี้วัดของจังหวัดจะกำหนดให้มีการเพิ่มขึ้นเช่นกัน

ส่วนราชการ	เป้าหมายขั้นต้น (50)	เป้าหมายมาตรฐาน (75)	เป้าหมายขั้นสูง (100)
สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา	ผลการดำเนินงานปีงบประมาณ พ.ศ. 2564 (ของประเทศ)	ผลการดำเนินงาน ปีงบประมาณ พ.ศ. 2564 + growth 0.5%	ผลการดำเนินงาน ปีงบประมาณ พ.ศ. 2564 + growth 1%
จังหวัด	ผลการดำเนินงานปีงบประมาณ พ.ศ. 2564 (ของจังหวัด)	ผลการดำเนินงาน ปีงบประมาณ พ.ศ. 2564 + growth 0.5%	ผลการดำเนินงาน ปีงบประมาณ พ.ศ. 2564 + growth 1%

รูปแบบที่ 3. อ้างอิงจากข้อมูลผลการดำเนินงานของจังหวัด เป็นการตั้งค่าเป้าหมายโดยพิจารณาจากผลการดำเนินงานที่ผ่านมาย้อนหลัง 3 - 5 ปีของจังหวัด ซึ่งจะแบ่งการตั้งค่าเป้าหมายออกเป็น 4 กรณี ดังนี้

กรณี	เป้าหมายขั้นต้น (50)	เป้าหมายมาตรฐาน (75)	เป้าหมายขั้นสูง (100)
1. ผลการดำเนินงานดีขึ้นเรื่อย ๆ	xx (ผลการดำเนินงาน ปีที่ผ่านมา (ปี 2564))	X (กำหนดเอง)	Y (กำหนดเอง)
2. ผลการดำเนินงานลดลงเรื่อย ๆ	xx (ผลการดำเนินงาน ปีที่ผ่านมา (ปี 2564))	X (กำหนดเอง)	Y (กำหนดเอง)
3. ผลการดำเนินงานขึ้น ๆ ลง ๆ	yy (ค่าเฉลี่ยผลการดำเนินงาน 3 ปี ย้อนหลัง)	yy +..... (ค่าเฉลี่ยผลการดำเนินงาน 3 ปี ย้อนหลัง + Interval ค่าบวก)	Y (กำหนดเอง)
4. ผลการดำเนินงานบางปี มีค่าสูงขึ้นหรือต่ำลงผิดปกติ	ตัดผลการดำเนินงาน ปีที่ผิดปกติออก แล้วดูผล การดำเนินงาน 3 ปีที่เหลือ ว่าอยู่ในกรณีใด (กรณีที่ 1-3) ก็ให้ตั้งค่าเป้าหมาย ตามกรณีนั้น ๆ	X (กำหนดเอง)	Y (กำหนดเอง)

ตัวอย่าง

กรณีที่ 1 : ผลการดำเนินงานดีขึ้นเรื่อย ๆ

ข้อมูลพื้นฐาน (Baseline data)			
ปีงบประมาณ	2562	2563	2564
ผลการดำเนินงาน	39.97	40.46	44.97
Interval	-	0.49	4.51
Interval เฉลี่ย	$= (0.49+4.51)/2 = 2.50$		

การคิด interval เฉลี่ย คัดจากผลการดำเนินงาน 3 ปีย้อนหลัง (2562 - 2564) ดังนั้น จะมีค่า interval 2 ค่า คือ ค่าผลต่างของผลการดำเนินงานปี 2562 - 2563 และค่าผลต่างของผลการดำเนินงาน ปี 2563 - 2564 แล้วนำมาหาค่าเฉลี่ย

เป้าหมายขั้นต้น (50)	เป้าหมายมาตรฐาน (75)	เป้าหมายขั้นสูง (100)
44.97 (ผลการดำเนินงานปีงบประมาณ พ.ศ. 2564)	47.47 (44.97 + 2.50) (ผลการดำเนินงานปีงบประมาณ พ.ศ. 2564 + (Interval เฉลี่ย = 2.50))	49.97 (47.47 + 2.50) (ค่าเป้าหมายมาตรฐาน + (Interval เฉลี่ย = 2.50))

*** การกำหนดค่าเป้าหมายขั้นมาตรฐานและขั้นสูงจะต้องพิจารณาความสามารถในการผลักดันตัวชี้วัดนั้น ๆ ของจังหวัดโดยดูจากผลการดำเนินงานที่ผ่านมาประกอบด้วย

กรณีที่ 2 : ผลการดำเนินงานลดลงเรื่อย ๆ (เป็นไปในทิศทางที่ไม่ดี)

ข้อมูลพื้นฐาน (Baseline data)			
ปีงบประมาณ พ.ศ.	2562	2563	2564
ผลการดำเนินงาน	35.65	32.46	29.97
Interval		-3.19	-2.49
Interval เฉลี่ย		$= (3.19+2.49)/2 = 2.84$	

จากผลการดำเนินงานข้างต้น สามารถตั้งค่าเป้าหมายได้ 2 วิธี ดังนี้

- **วิธีที่ 1** นำผลการดำเนินงานที่ทำได้ดีที่สุด 3 ปีย้อนหลัง มากำหนดเป็นค่าเป้าหมายมาตรฐาน

เป้าหมายขั้นต้น (50)	เป้าหมายมาตรฐาน (75)	เป้าหมายขั้นสูง (100)
29.97 (ผลการดำเนินงานปีงบประมาณ พ.ศ. 2564)	35.65 (ผลการดำเนินงานที่ทำได้ดีที่สุด 3 ปี ย้อนหลัง)	38.49 (35.65 + 2.84) (ค่าเป้าหมายมาตรฐาน + Interval เฉลี่ย)

- **วิธีที่ 2** นำผลการดำเนินงานที่ทำได้ดีที่สุด 3 ปีย้อนหลัง มากำหนดเป็นค่าเป้าหมายขั้นสูง

เป้าหมายขั้นต้น (50)	เป้าหมายมาตรฐาน (75)	เป้าหมายขั้นสูง (100)
29.97 (ผลการดำเนินงานปีงบประมาณ พ.ศ. 2564)	32.81 (ค่ากลางระหว่างค่าเป้าหมายขั้นต้น - ขั้นสูง)	35.65 (ผลการดำเนินงานที่ทำได้ดีที่สุด 3 ปีย้อนหลัง)

*** การใช้ผลการดำเนินงานที่ทำได้ดีที่สุด 3 ปีย้อนหลัง มากำหนดเป็นค่าเป้าหมายมาตรฐาน หรือค่าเป้าหมายขั้นสูง ค่าใดค่าหนึ่ง โดยให้พิจารณาจากบริบทต่างๆ ของตัวชี้วัดประกอบด้วย

กรณีที่ 3 : ผลการดำเนินงานขึ้น ๆ ลง ๆ (ผลการดำเนินงานไม่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน)

ข้อมูลพื้นฐาน (Baseline data)			
ปีงบประมาณ พ.ศ.	2561	2562	2563
ผลการดำเนินงาน	43.40	42.20	45.83
Interval		- 1.40	3.83
ค่าเฉลี่ยผลการดำเนินงาน 3 ปี ย้อนหลัง	$= (43.40 + 42.20 + 45.83)/3 = 43.74$		

จากข้อมูลผลการดำเนินงาน กำหนดค่าเป้าหมายได้ดังนี้

เป้าหมายขั้นต่ำ (50)	เป้าหมายมาตรฐาน (75)	เป้าหมายขั้นสูง (100)
43.81 ค่าเฉลี่ยผลการดำเนินงาน 3 ปี ย้อนหลัง	47.64 $(43.81+3.83)$ (ค่าเฉลี่ยผลการดำเนินงาน 3 ปี ย้อนหลัง + Interval ค่าบวก)	49.56 $(47.64+1.92)$ (ค่าเป้าหมายมาตรฐาน + Interval ค่าบวก/2)

*** การกำหนดค่าเป้าหมายขั้นมาตรฐานและขั้นสูงจะต้องพิจารณาความสามารถในการผลักดันตัวชี้วัดนั้น ๆ ของจังหวัดโดยดูจากผลการดำเนินงานที่ผ่านมาประกอบด้วย

กรณีที่ 4 : ผลการดำเนินงานบางปีมีค่าสูงขึ้นหรือต่ำลงผิดปกติ

ทั้งนี้ ต้องพิจารณาจากข้อเท็จจริงว่ามีเหตุปัจจัยใดที่ทำให้ผลการดำเนินงานปีนั้นผิดปกติ และสมควรตัดผลการดำเนินงานปีนั้นออกหรือไม่

ข้อมูลพื้นฐาน (Baseline data)				
ปีงบประมาณ พ.ศ.	2561	2562	2563	2564
ผลการดำเนินงาน	50.4	43.3	21.20	45.72
Interval			-22.10	
				2.42

กรณีนี้ ให้พิจารณาว่า เมื่อตัดผลการดำเนินงานปีที่ผิดปกติออกแล้ว ผลการดำเนินงาน 3 ปีที่เหลือ เข้าในกรณีใดก็ตั้งค่าเป้าหมายตามกรณีนั้น ๆ (กรณีที่ 1 – 3) ตามตัวอย่าง

เป้าหมายขั้นต้น (50)	เป้าหมายมาตรฐาน (75)	เป้าหมายขั้นสูง (100)
46.47 ค่าเฉลี่ยผลการดำเนินงาน 3 ปี ย้อนหลัง	48.89 (46.47+2.42) (ค่าเฉลี่ยผลการดำเนินงาน 3 ปี ย้อนหลัง + Interval ค่าบวก)	50.10 (48.89+1.21) (ค่าเป้าหมายมาตรฐาน + Interval ค่าบวก/2)

ตัวอย่างข้างต้น เป็นหลักการเบื้องต้นและเป็นเพียงตัวอย่างเท่านั้น รูปแบบและวิธีการกำหนดค่าเป้าหมายดังกล่าวข้างต้นไม่สามารถนำมาประยุกต์ใช้ได้ในทุกกรณี อาจปรับเปลี่ยนได้ตามความเหมาะสม โดยพิจารณาบริบทต่าง ๆ ของจังหวัดประกอบด้วย

รายการตัวชี้วัด

สำนักงาน ก.พ.ร. ได้จัดทำรายการตัวชี้วัดในองค์ประกอบการประเมินประสิทธิภาพการดำเนินงาน (Performance Base) ในด้านต่างๆ ประกอบด้วย ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม/ความมั่นคง ด้านสิ่งแวดล้อม และด้านการบริหารจัดการภาครัฐ เพื่อให้จังหวัดใช้เป็นแนวทางในการคัดเลือกตัวชี้วัดที่สอดคล้องกับประเด็นการพัฒนาและบริบทของจังหวัด ทั้งนี้ จังหวัดสามารถเสนอตัวชี้วัดอื่นนอกเหนือจากรายการตัวชี้วัดดังกล่าวได้เช่นกัน โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ด้านเศรษฐกิจ

1. รายได้จากการท่องเที่ยวของผู้เยี่ยมเยือนชาวไทย
2. รายได้จากการท่องเที่ยว
3. ความสำเร็จในการพัฒนาและส่งเสริมผลิตภัณฑ์ชุมชน
 - 3.1 รายได้จากการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ชุมชน (OTOP)
 - 3.2 ร้อยละของจำนวนใบรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.) ของจังหวัด
 - 3.3 ร้อยละของรายได้จากการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ชุมชน (OTOP) โดยผ่านช่องทางออนไลน์
4. มูลค่าการค้าชายแดน
5. ผลการดำเนินงานตามแนวทางส่งเสริมเกษตรแปลงใหญ่
6. จำนวนพื้นที่การทำเกษตรกรรมยั่งยืน
7. รายได้จากการจำหน่ายสินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น

ด้านสังคม /มั่นคง

8. ร้อยละหมู่บ้าน/ชุมชนที่ไม่พบปัญหายาเสพติด
9. อัตราคดีอาชญากรรมต่อประชากรแสนคน
10. อัตราการคลอดมีชีพในหญิงอายุ 15 - 19 ปี ต่อประชากรหญิง อายุ 15 - 19 ปี พันคน
11. จำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในจังหวัดชายแดนภาคใต้ลดลง
12. ร้อยละที่ลดลงของดัชนีความยากจนหลายมิติ หรือดัชนี MPI (Multidimensional Poverty Index)
13. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของแรงงานนอกระบบที่อยู่ภายใต้ประกันสังคม (ผู้ประกันตนตามมาตรา 40)

ด้านสิ่งแวดล้อม

14. ร้อยละของปริมาณขยะมูลฝอยชุมชนได้รับการกำจัดอย่างถูกต้อง
15. ความสำเร็จของการจัดการหมอกควันและไฟป่า (Hotspots)
16. คุณภาพน้ำของแม่น้ำสายหลักอยู่ในเกณฑ์ดีเพิ่มขึ้น

17. คุณภาพน้ำทะเลชายฝั่งอยู่ในเกณฑ์ดีเพิ่มขึ้น
18. การพัฒนาพื้นที่อุตสาหกรรมเข้าสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ
19. ความสำเร็จของการส่งเสริมสถานประกอบการเข้าสู่ระบบอุตสาหกรรมสีเขียว
 - (1) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของการส่งเสริมสถานประกอบการเข้าสู่ระบบอุตสาหกรรมสีเขียว
 - (2) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของการส่งเสริมสถานประกอบการเข้าสู่ระบบอุตสาหกรรมสีเขียวระดับ 3 ขึ้นไป
20. พื้นที่ป่าชายเลนเพิ่มขึ้น
21. พื้นที่ความเสียหายจากอุทกภัยลดลง
22. พื้นที่ความเสียหายจากภัยแล้งลดลง

ด้านการบริหารจัดการภาครัฐ

23. ความสามารถในการควบคุมสถานการณ์โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ให้สงบได้ภายใน 21 วัน
24. อัตราป่วยตายจากโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของจังหวัด ปังบประมาณ พ.ศ. 2565

หมายเหตุ : รายการตัวชี้วัดนี้ เป็นข้อมูลเบื้องต้นที่อยู่ระหว่างการประสานกับหน่วยงานกลางที่เป็นเจ้าภาพตัวชี้วัด

ตัวชี้วัด : รายได้จากการท่องเที่ยวของผู้เยี่ยมเยือนชาวไทย

หน่วยวัด : ล้านบาท

คำอธิบาย :

- พิจารณาจากข้อมูลการใช้จ่ายที่นักท่องเที่ยวใช้จ่ายเพื่อการซื้อสินค้าและบริการต่าง ๆ ระหว่างการท่องเที่ยวในประเทศไทย ทั้งเพื่อตนเองหรือเป็นของฝาก ซึ่งครอบคลุมรายได้จากผู้เยี่ยมเยือนชาวไทย (ผู้ที่เดินทางท่องเที่ยวไปยังสถานที่ที่มีใช้เงินที่อยู่นอกดิน) ทั้งแบบพักค้างคืน และเข้าไป-เย็นกลับ

สูตรคำนวณ :

- รายได้จากการท่องเที่ยวของผู้เยี่ยมเยือนชาวไทย
= รายได้จากนักท่องเที่ยวชาวไทย (ค้างคืน) + รายได้จากนักท่องเที่ยวชาวไทย (ไม่ค้างคืน)
= (จำนวนนักท่องเที่ยวชาวไทย x จำนวนวันพักเฉลี่ย x ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อหัวต่อวัน) +
(จำนวนนักท่องเที่ยว x ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อหัวต่อวัน)

เกณฑ์การประเมิน : (อ้างอิงสำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา)

เป้าหมายขั้นต้น (50)	เป้าหมายมาตรฐาน (75)	เป้าหมายขั้นสูง (100)

แหล่งข้อมูล : กองเศรษฐกิจการท่องเที่ยวและกีฬา สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

เงื่อนไข : รายได้เดือนสุดท้ายของปีงบประมาณ (เดือนกันยายน 2565) จะทราบผลประมาณปลายเดือนตุลาคม 2565

ตัวชี้วัด : รายได้จากการท่องเที่ยว

หน่วยวัด : ล้านบาท

คำอธิบาย :

- รายได้จากการท่องเที่ยวเป็นยอดรวมของรายได้จากนักท่องเที่ยวต่างชาติกับรายได้ของผู้เยี่ยมเยือนชาวไทย ปีงบประมาณ พ.ศ. 2565
- ผู้เยี่ยมเยือนชาวไทย หมายถึง นักท่องเที่ยวชาวไทย (ค้างคืน) และนักท่องเที่ยวชาวไทย (ไม่ค้างคืน)
- รายได้ของผู้เยี่ยมเยือนชาวไทยพิจารณาจากข้อมูลการใช้จ่ายที่นักท่องเที่ยวใช้จ่ายเพื่อการซื้อสินค้าและบริการต่าง ๆ ระหว่างการท่องเที่ยวในประเทศไทย ทั้งเพื่อตนเองหรือเป็นของฝาก ซึ่งครอบคลุมรายได้จากผู้เยี่ยมเยือนชาวไทย (ผู้ที่เดินทางท่องเที่ยวไปยังสถานที่ที่มีใช้เงินที่อุปโภค) ทั้งแบบพักค้างคืน และเข้าไป-เย็นกลับ

สูตรการคำนวณ :

$$\text{รายได้จากการท่องเที่ยว} = \text{รายได้จากการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวต่างชาติ} + \text{รายได้จากการท่องเที่ยวของผู้เยี่ยมเยือนชาวไทย}$$

โดยที่

- รายได้จากการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวต่างชาติ
= จำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติ × จำนวนวันพักเฉลี่ย × ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อหัวต่อวัน
- รายได้จากการท่องเที่ยวของผู้เยี่ยมเยือนชาวไทย
= รายได้จากนักท่องเที่ยวชาวไทย (ค้างคืน) + รายได้จากนักท่องเที่ยวชาวไทย (ไม่ค้างคืน)
= (จำนวนนักท่องเที่ยวชาวไทย × จำนวนวันพักเฉลี่ย × ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อหัวต่อวัน) + (จำนวนนักท่องเที่ยว × ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อหัวต่อวัน)

เกณฑ์การประเมิน : (อ้างอิงสำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา)

เป้าหมายขั้นต้น (50)	เป้าหมายมาตรฐาน (75)	เป้าหมายขั้นสูง (100)

แหล่งข้อมูล : กองเศรษฐกิจการท่องเที่ยวและกีฬา สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

เงื่อนไข : รายได้เดือนสุดท้ายของปีงบประมาณ (เดือนกันยายน 2565) จะทราบผลประมาณปลายเดือนตุลาคม 2565

ตัวชี้วัด : ความสำเร็จในการพัฒนาและส่งเสริมผลิตภัณฑ์ชุมชน

- (1) รายได้จากการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ชุมชน (OTOP)
- (2) ร้อยละของจำนวนผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นของจังหวัดที่ได้รับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.)
- (3) ร้อยละของรายได้จากการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ชุมชน (OTOP) โดยผ่านช่องทางออนไลน์

ตัวชี้วัด : ความสำเร็จในการพัฒนาและส่งเสริมผลิตภัณฑ์ชุมชน

ตัวชี้วัดย่อย 1 : รายได้จากการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ชุมชน (OTOP)

หน่วยวัด : ล้านบาท

คำอธิบาย :

- รายได้จากการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ชุมชน (OTOP) ประเมินจากมูลค่าการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ปีงบประมาณ พ.ศ. 2565 (1 ตุลาคม 2564 - 30 กันยายน 2565) ของจังหวัด

เกณฑ์การประเมิน : (อ้างอิงจากกรมการพัฒนาชุมชน)

เป้าหมายขั้นต้น (50)	เป้าหมายมาตรฐาน (75)	เป้าหมายขั้นสูง (100)
ผลการดำเนินงาน ปีงบประมาณ พ.ศ. 2564 + growth 5%	ผลการดำเนินงาน ปีงบประมาณ พ.ศ. 2564 + growth 6%	ผลการดำเนินงาน ปีงบประมาณ พ.ศ. 2564 + growth 7%

แหล่งข้อมูล : กรมการพัฒนาชุมชน กระทรวงมหาดไทย

เงื่อนไข : ผลิตภัณฑ์ OTOP ของผู้ผลิต ผู้ประกอบการ OTOP ที่ลงทะเบียนกับกรมการพัฒนาชุมชน

ตัวชี้วัดย่อย 2 : ร้อยละของจำนวนใบรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.) ของจังหวัด

หน่วยวัด : ร้อยละ

คำอธิบาย

- วัดผลสำเร็จจากจำนวนคำขอที่ยื่นขอรับการรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.) ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2565 และได้รับใบรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.) ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2565 เทียบกับจำนวนคำขอรับการรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.) ทั้งหมด ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2565
- การให้การรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนเป็นไปตามมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.) เป็นการยกระดับการผลิตให้ได้ผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพ มาตรฐาน และรักษาคุณภาพ โดยใช้หลักการควบคุมคุณภาพเพื่อให้สินค้า OTOP เป็นที่ยอมรับ และเพิ่มความน่าเชื่อถือแก่ผู้บริโภคทั้งในประเทศและต่างประเทศ

สูตรคำนวณ :

$$\frac{\text{จำนวนใบรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.) ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2565}}{\text{จำนวนคำขอรับการรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.) ทั้งหมด ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2565}} \times 100$$

เกณฑ์การประเมิน :

เป้าหมายขั้นต้น (50)	เป้าหมายมาตรฐาน (75)	เป้าหมายขั้นสูง (100)

แหล่งข้อมูล : จังหวัด

เงื่อนไข : การนับผลงาน

- นับจำนวนคำขอรับการรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.) ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2565 และได้รับการรับรองฯ ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2565 เท่านั้น
- นับรวมผลิตภัณฑ์ชุมชนเดิมที่มาขอต่ออายุในปีงบประมาณ พ.ศ. 2565 และได้รับการรับรองฯ ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2565

ตัวชี้วัดย่อย 3 : ร้อยละของรายได้จากการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ชุมชน (OTOP) โดยผ่านช่องทางออนไลน์

หน่วยวัด : ร้อยละ

คำอธิบาย

- พิจารณาจากรายได้จากการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ปีงบประมาณ พ.ศ. 2565 ของจังหวัด โดยผ่านช่องทางออนไลน์ (ผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์) เปรียบเทียบกับรายได้จากการจำหน่ายผลิตภัณฑ์หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ปีงบประมาณ พ.ศ. 2565 (1 ตุลาคม 2564 - 30 กันยายน 2565) ทั้งหมดของจังหวัด

สูตรคำนวณ :

$$\frac{\text{รายได้จากการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ชุมชน (OTOP) โดยผ่านช่องทางออนไลน์ทั้งหมดในปีงบประมาณ พ.ศ. 2565}}{\text{รายได้การจำหน่ายผลิตภัณฑ์ชุมชน (OTOP) ของจังหวัดทั้งหมดในปีงบประมาณ พ.ศ. 2565}} \times 100$$

เกณฑ์การประเมิน :

เป้าหมายขั้นต้น (50)	เป้าหมายมาตรฐาน (75)	เป้าหมายขั้นสูง (100)
ร้อยละ 1	ร้อยละ 1.5	ร้อยละ 2

แหล่งข้อมูล : กรมการพัฒนาชุมชน กระทรวงมหาดไทย

เงื่อนไข : ผลิตภัณฑ์ OTOP ของผู้ผลิต ผู้ประกอบการ OTOP ที่ลงทะเบียนกับกรมการพัฒนาชุมชน

ตัวชี้วัด : มูลค่าการค้าชายแดน

หน่วยวัด : ล้านบาท

คำอธิบาย :

- พิจารณามูลค่าการค้าชายแดนในปีงบประมาณ พ.ศ. 2565 (1 ตุลาคม 2564 – 30 กันยายน 2565)
- มูลค่าการค้าชายแดน หมายถึง มูลค่าการส่งสินค้าออกนอกราชอาณาจักรไทยไปประเทศที่มีพรมแดนติดไทย (ราชอาณาจักรกัมพูชา สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา และมาเลเซีย) และมูลค่าการนำเข้าสินค้าจากประเทศดังกล่าว เข้าราชอาณาจักรไทยที่ดำเนินการ ณ ด่านที่ตั้งขึ้นบริเวณเขตแดนทางบก บนทางอนุมัติ เพื่อประโยชน์ในการตรวจของที่ขนส่งโดยทางนั้น ๆ ซึ่งครอบคลุมการส่งออกสินค้าไปนอกราชอาณาจักรไทยต่อไปยังประเทศที่สาม และการนำเข้าสินค้าจากประเทศที่สามผ่านพรมแดนประเทศเพื่อนบ้านที่มีชายแดนติดไทยตามความตกลงด้านขนส่งระหว่างประเทศ (กองความร่วมมือการค้าและการลงทุน)

เกณฑ์การประเมิน : (อ้างอิงจากผลการดำเนินงานที่ผ่านมาของจังหวัด)

เป้าหมายขั้นต้น (50)	เป้าหมายมาตรฐาน (75)	เป้าหมายขั้นสูง (100)
ผลการดำเนินงาน ปีงบประมาณ พ.ศ. 2564 + growth 2%	ผลการดำเนินงาน ปีงบประมาณ พ.ศ. 2564 + growth 3%	ผลการดำเนินงาน ปีงบประมาณ พ.ศ. 2564 + growth 4%

แหล่งข้อมูล :

- กรมการค้าต่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์ โดยกองความร่วมมือการค้าและการลงทุน จัดเก็บข้อมูลจากศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร กรมการค้าต่างประเทศ โดยความร่วมมือจากกรมศุลกากร
- การรายงานข้อมูลเป็นรายไตรมาสและรายปี

ตัวชี้วัด : ผลการดำเนินงานตามแนวทางส่งเสริมเกษตรแปลงใหญ่

หน่วยวัด : ร้อยละ

คำอธิบาย :

- แปลงใหญ่ หมายถึง การรวมกลุ่มเกษตรกรที่ผลิตสินค้าชนิดเดียวกัน โดยไม่จำเป็นต้องเป็นแปลงที่อยู่ติดกัน เป็นผืนเดียว แต่ควรอยู่ในชุมชนที่ใกล้เคียงกัน สินค้าควรเป็นสินค้าหลักของเกษตรกร พื้นที่มีความเหมาะสม มีศักยภาพที่จะพัฒนาในเชิงเศรษฐกิจ และสามารถบริหารจัดการได้ เกษตรกรสมัครใจรวมกลุ่ม และเข้าร่วมดำเนินการภายใต้หลักเกณฑ์ เงื่อนไข และเป้าหมายของแปลงใหญ่ พร้อมทั้งจะพัฒนาการผลิต และการตลาดร่วมกัน และต้องมีส่วนร่วมตลอดกระบวนการพัฒนา
- วัตถุประสงค์เพื่อสนับสนุนให้เกษตรกรมีการรวมกลุ่มและบริหารจัดการร่วมกันในด้านการผลิตและการตลาด สามารถลดต้นทุนการผลิต มีผลผลิตต่อหน่วยเพิ่มขึ้น ผลผลิตมีคุณภาพได้มาตรฐาน ภายใต้การบูรณาการของหน่วยงานภาครัฐและเอกชน
- หลักเกณฑ์ในการรวมกลุ่ม :
 - 1) พืชไร่ ปาล์มน้ำมัน มีพื้นที่รวมกันไม่น้อยกว่า 300 ไร่ และเกษตรกรสมัครใจเข้าร่วมโครงการไม่น้อยกว่า 30 ราย
 - 2) ไม้ผล พืชผัก ไม้ดอกไม้ประดับ สมุนไพร หรือพืชอื่น ๆ มีพื้นที่รวมกันไม่น้อยกว่า 300 ไร่ หรือเกษตรกรสมัครใจเข้าร่วมโครงการไม่น้อยกว่า 30 ราย
 - 3) ประมง ปศุสัตว์ ผึ้งและแมลงเศรษฐกิจ มีเกษตรกรสมัครใจเข้าร่วมโครงการไม่น้อยกว่า 30 ราย หรือมีจำนวนมีพื้นที่รวมกันไม่น้อยกว่า 300 ไร่ หรือจำนวนสัตว์ไม่น้อยกว่า 300 หน่วย โดยคิดจำนวนหน่วยตามชนิดสินค้า ดังนี้
 - โค 1 ตัว เท่ากับ 0.65 หน่วย
 - กระบือ 1 ตัว เท่ากับ 0.70 หน่วย
 - แพะ แกะ 1 ตัว เท่ากับ 0.10 หน่วย
 - สุกร 1 ตัว เท่ากับ 0.40 หน่วย
 - สัตว์ปีก 1 ตัว เท่ากับ 0.01 หน่วย
 - ผึ้งพันธุ์/ผึ้งโพรง/ชันโรง 1 รัง เท่ากับ 0.60 หน่วย
 - จิ้งหรีด 1 บ่อ เท่ากับ 0.60 หน่วย
- ขอบเขตการประเมิน : แปลงใหญ่ส่งเสริมปี 2563 ที่อยู่ภายใต้โครงการส่งเสริมการเกษตรแบบแปลงใหญ่ และได้รับจัดสรรงบประมาณตามจำนวนที่กำหนด
- การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตจากการดำเนินงานส่งเสริมการเกษตรแบบแปลงใหญ่ หมายถึง มีต้นทุนการผลิตลดลง ผลผลิตเพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับก่อนเข้าร่วมโครงการ ได้รับรองมาตรฐานการผลิต และราคาผลผลิตเพิ่มขึ้น เมื่อเทียบกับแปลงก่อนเข้าร่วมโครงการ

- ร้อยละของต้นทุนการผลิตสินค้าเกษตรที่ลดลงจากการดำเนินงานตามแนวทางส่งเสริมเกษตรแปลงใหญ่ (เฉลี่ยทุกแปลง) เมื่อเทียบกับร้อยละของต้นทุนการผลิตสินค้าเกษตรจากการทำการเกษตรก่อนร่วมโครงการฯ (เฉลี่ยทุกแปลง)
สำหรับแปลงใหญ่ประมง และปศุสัตว์ : ต้นทุนการผลิตสินค้าประมง ปศุสัตว์ ที่ลดลงจากการดำเนินงานตามแนวทางส่งเสริมเกษตรแปลงใหญ่ เมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา
- ร้อยละของผลผลิตสินค้าเกษตรที่เพิ่มขึ้น หมายถึง ร้อยละของปริมาณผลผลิตเฉลี่ยของสินค้าเกษตรต่อพื้นที่ที่เพิ่มขึ้นจากการดำเนินงานตามแนวทางส่งเสริมเกษตรแปลงใหญ่ (เฉลี่ยทุกแปลง) เมื่อเทียบกับปริมาณผลผลิตเฉลี่ยของสินค้าเกษตรต่อพื้นที่จากการทำการเกษตรก่อนเข้าร่วมโครงการฯ (เฉลี่ยทุกแปลง)
สำหรับแปลงใหญ่ประมง และปศุสัตว์ : ผลผลิตสินค้าประมง และปศุสัตว์ที่เพิ่มขึ้นจากการดำเนินงานตามแนวทางส่งเสริมเกษตรแปลงใหญ่ เมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา
- ร้อยละของแปลงที่ได้ราคาผลผลิตเพิ่มขึ้น หมายถึง ร้อยละของราคาผลผลิตที่เพิ่มขึ้นจากการดำเนินงานตามแนวทางส่งเสริมเกษตรแปลงใหญ่ (เฉลี่ยทุกแปลง) เมื่อเทียบกับราคาผลผลิตสินค้าเกษตรจากราคาทั่วไปของจังหวัด
- ร้อยละของแปลงใหญ่ที่ได้รับการรับรองคุณภาพและมาตรฐานการผลิต หมายถึง จำนวนแปลงใหญ่ที่อยู่ภายใต้การส่งเสริมการเกษตรแบบแปลงใหญ่ที่ได้รับการสนับสนุนให้เข้าสู่การตรวจสอบรับรองคุณภาพมาตรฐาน
- ร้อยละของแปลงใหญ่ที่ได้รับการรับรองคุณภาพและมาตรฐานการผลิต หมายถึง จำนวนแปลงใหญ่ที่อยู่ภายใต้การส่งเสริมการเกษตรแบบแปลงใหญ่ที่ได้รับการสนับสนุนให้เข้าสู่การตรวจสอบรับรองคุณภาพมาตรฐาน (ที่ได้รับการสนับสนุนงบประมาณในการดำเนินงานของส่วนราชการ ของแต่ละกรมที่รับผิดชอบ)
- คำอธิบาย (เพิ่มเติม) ร้อยละของแปลงใหญ่ที่ได้รับการรับรองคุณภาพและมาตรฐานการผลิต
 - 1) เฉพาะแปลง/สินค้าที่สามารถเข้าสู่ระบบรับรองได้ตามหลักเกณฑ์ของราชการ
 - 2) เนื่องจากการตรวจรับรองมาตรฐานขึ้นอยู่กับความพร้อมของเกษตรกร ร้อยละของการรับรองมาตรฐานจึงประเมินจากจำนวนเกษตรกรที่สมัครเข้ารับการตรวจเทียบกับเกษตรกรที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน
 - 3) ระบบการรับรองคุณภาพและมาตรฐานการผลิต เช่น มาตรฐานเกษตรอินทรีย์ มาตรฐาน GAP GFM ฟาร์มปลอดโรค จากหน่วยงานที่มีหน้าที่ในการรับรองมาตรฐานนั้นๆ
 - 4) แปลงของเกษตรกรที่สามารถตรวจรับรองได้ ได้แก่
 - แปลงที่มีเอกสารสิทธิ์ และ
 - เป็นสินค้าที่สามารถตรวจรับรองมาตรฐานได้
 - 5) จำแนกชนิดสินค้าในแปลงใหญ่ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2565 เป็น 2 กลุ่ม ดังนี้
 - **กลุ่มที่ 1** สินค้าเกษตรที่ไม่สมัครตรวจรับรองคุณภาพและมาตรฐานการผลิต เช่น มันสำปะหลัง ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ อ้อยโรงงาน และยางพารา เป็นต้น

- **กลุ่มที่ 2** สินค้าเกษตรที่สมัครตรวจรับรองคุณภาพและมาตรฐานการผลิต ได้แก่ พืชผัก ไม้ผล ข้าว พืชอาหาร สินค้าประมง และสินค้าปศุสัตว์ เป็นต้น

เกณฑ์การประเมิน : (อ้างอิงจากกระทรวงเกษตรและสหกรณ์)

1. ข้าว

ตัวชี้วัดย่อย	เป้าหมายขั้นต้น (50)	เป้าหมายมาตรฐาน (75)	เป้าหมายขั้นสูง (100)
1. ร้อยละของต้นทุนการผลิตที่ลดลง			
2. ร้อยละของผลผลิตสินค้าเกษตรที่เพิ่มขึ้น			
3. ร้อยละของแปลงที่ได้ราคาผลผลิตเพิ่มขึ้น			
4. ร้อยละของแปลงใหญ่ที่ได้รับการรับรอง คุณภาพและมาตรฐานการผลิต			

2. พืช

ตัวชี้วัดย่อย	เป้าหมายขั้นต้น (50)	เป้าหมายมาตรฐาน (75)	เป้าหมายขั้นสูง (100)
1) ร้อยละของต้นทุนการผลิตที่ลดลง			
2) ร้อยละของผลผลิตสินค้าเกษตรที่เพิ่มขึ้น			
3) ร้อยละของแปลงที่ได้ราคาผลผลิตเพิ่มขึ้น			
4) ร้อยละของแปลงใหญ่ที่ได้รับการรับรอง คุณภาพและมาตรฐานการผลิต			

3. ประมง

ตัวชี้วัดย่อย	เป้าหมายขั้นต้น (50)	เป้าหมายมาตรฐาน (75)	เป้าหมายขั้นสูง (100)
1) ร้อยละของต้นทุนการผลิตที่ลดลง			
2) ร้อยละของผลผลิตสินค้าเกษตรที่เพิ่มขึ้น			
3) ร้อยละของแปลงที่ได้ราคาผลผลิตเพิ่มขึ้น			
4) ร้อยละของแปลงใหญ่ที่ได้รับการรับรอง คุณภาพและมาตรฐานการผลิต			

ตัวชี้วัดย่อย	เป้าหมายขั้นต้น (50)	เป้าหมายมาตรฐาน (75)	เป้าหมายขั้นสูง (100)
1) ร้อยละของต้นทุนการผลิตที่ลดลง			
2) ร้อยละของผลผลิตสินค้าเกษตรที่เพิ่มขึ้น			
3) ร้อยละของแปลงที่ได้ราคาผลผลิตเพิ่มขึ้น			
4) ร้อยละของแปลงใหญ่ที่ได้รับการรับรอง คุณภาพและมาตรฐานการผลิต			

ตัวชี้วัดย่อย	เป้าหมายขั้นต้น (50)	เป้าหมายมาตรฐาน (75)	เป้าหมายขั้นสูง (100)
1) ร้อยละของต้นทุนการผลิตที่ลดลง			
2) ร้อยละของผลผลิตสินค้าเกษตรที่เพิ่มขึ้น			
3) ร้อยละของแปลงที่ได้ราคาผลผลิตเพิ่มขึ้น			
4) ร้อยละของแปลงใหญ่ที่ได้รับการรับรอง คุณภาพและมาตรฐานการผลิต			

แหล่งข้อมูล : กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

ตัวชี้วัด : จำนวนพื้นที่การทำเกษตรกรรมยั่งยืน

หน่วยวัด : ไร่

คำอธิบาย :

- ระบบเกษตรกรรมยั่งยืน คือ ระบบการทำการเกษตรในเชิงผสมผสานและเกื้อกูลกัน คำนึงถึงระบบนิเวศและความหลากหลายทางชีวภาพ โดยหลีกเลี่ยงและปฏิเสธการใช้สารเคมีสังเคราะห์ที่เป็นอันตรายต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อก่อให้เกิดความมั่นคงทางอาหาร สร้างความสมดุลทางเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อมและระบบนิเวศ ซึ่งนำไปสู่การพึ่งพาตนเอง การมีภูมิคุ้มกันภายใต้การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และการพัฒนาคุณภาพชีวิตของเกษตรกรและผู้บริโภค รวมทั้งส่งผลให้ระบบเกษตรกรรมมีความเข้มแข็งและยั่งยืนโดยมีรูปแบบของเกษตรกรรมยั่งยืน เช่น เกษตรผสมผสาน เกษตรทฤษฎีใหม่ วนเกษตร เกษตรอินทรีย์ และเกษตรธรรมชาติ เป็นต้น (สำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์)
- หลักการพื้นฐานของระบบเกษตรกรรมยั่งยืน 3 ประการคือ (1) **ความยั่งยืนด้านเศรษฐกิจ** ด้วยการพัฒนาการจัดการดินและการหมุนเวียนการปลูกพืชที่ช่วยเพิ่มผลผลิต ลดการพึ่งพาเครื่องจักรและสารเคมีเพื่อการเกษตร ทั้งปุ๋ยและสารป้องกันกำจัดวัชพืชและศัตรูพืช (2) **ความยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อม** ด้วยการปกป้องและรักษาทรัพยากรธรรมชาติ และหาสิ่งทดแทนตลอดจนนำทรัพยากรธรรมชาติกลับมาเวียนใช้ใหม่ เช่น ที่ดิน (ดิน) น้ำ และสิ่งมีชีวิตในป่า หลีกเลี่ยงการใช้สารเคมีสังเคราะห์ที่เป็นอันตรายต่อสิ่งแวดล้อม โครงสร้างของดิน และความหลากหลายทางชีวภาพ และ (3) **ความยั่งยืนด้านสังคม** ด้วยการใช้แรงงานที่มีอยู่ให้มากขึ้นอย่างน้อยสำหรับเทคนิคการเกษตรบางประเภท เพื่อให้เกิดความยุติธรรมและความเป็นปึกแผ่นในสังคม
- เกษตรยั่งยืนมีรูปแบบต่าง ๆ เช่น เกษตรอินทรีย์ (Organic Farming) เกษตรธรรมชาติ (Natural farming) ไร่นาสวนผสม (Diversified Farm or Mixed Farm) เกษตรผสมผสาน (Integrated Agriculture) วนเกษตร (Agroforestry) และเกษตรทฤษฎีใหม่ (New Theory) เป็นต้น

เกณฑ์การประเมิน : (ขึ้นกับผลการดำเนินงานที่ผ่านมาของจังหวัด)

เป้าหมายขั้นต้น (50)	เป้าหมายมาตรฐาน (75)	เป้าหมายขั้นสูง (100)

แหล่งข้อมูล : จังหวัด

ตัวชี้วัด : รายได้จากการจำหน่ายสินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น

หน่วยวัด : ล้านบาท

คำอธิบาย :

- สินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น หมายถึง สินค้าเกษตรที่มีการนำอัตลักษณ์พื้นถิ่นและภูมิปัญญาท้องถิ่นของไทยมาเป็นผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร รวมทั้งสินค้าที่ได้รับการรับรองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (GI) เช่น เนื้อโคขุนโพนยางคำ ข้าวสังข์หยดพัทลุง เป็นต้น
- เป็นการพัฒนาและต่อยอดสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่นซึ่งครอบคลุมสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรที่มีเอกลักษณ์โดดเด่นเฉพาะพื้นที่ สินค้าจากภูมิปัญญาท้องถิ่นของไทย สินค้าศิลปาชีพ สินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ โดยการนำจุดเด่นของอัตลักษณ์พื้นถิ่นและภูมิปัญญาท้องถิ่นเหล่านั้นมาใช้ในการผลิตและจำหน่ายสินค้าเกษตรที่มีมูลค่าเพิ่มสูง รวมทั้งสินค้าที่ได้รับการรับรองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ ซึ่งมีความโดดเด่นจากทำเลที่ตั้งในเขตโซนร้อน และความหลากหลายของผลผลิตทางการเกษตรของไทยในแต่ละพื้นที่ที่มีเอกลักษณ์ และนำมาผสมผสานภูมิปัญญาท้องถิ่น

เกณฑ์การประเมิน : (ขึ้นกับผลการดำเนินงานที่ผ่านมาของจังหวัด)

เป้าหมายขั้นต้น (50)	เป้าหมายมาตรฐาน (75)	เป้าหมายขั้นสูง (100)

แหล่งข้อมูล : จังหวัด

ด้านสังคม/มั่นคง

ตัวชี้วัด : ร้อยละของหมู่บ้าน/ชุมชน ที่ไม่พบปัญหายาเสพติด

หน่วยวัด : ร้อยละ

คำอธิบาย :

- พิจารณาจากผลการประเมินหมู่บ้าน/ชุมชน โดยกระบวนการประเมินจาก ศป.ปส.อ. และ ศป.ปส.จ. และใช้ข้อมูลจากระบบสารสนเทศของสำนักงาน ป.ป.ส. (NISPA)
- หมู่บ้าน/ชุมชนที่ไม่พบปัญหายาเสพติด หมายถึง หมู่บ้าน/ชุมชน ที่ไม่มีผู้เสพและไม่มีผู้ค้ายาเสพติด
- หมู่บ้าน/ชุมชน หมายถึง หมู่บ้านและชุมชนที่ประกาศจัดตั้งอย่างเป็นทางการ ภายใต้คำสั่งของกระทรวงมหาดไทย

เกณฑ์การประเมิน : (ขึ้นกับผลการดำเนินงานที่ผ่านมาของจังหวัด)

เป้าหมายขั้นต้น (50)	เป้าหมายมาตรฐาน (75)	เป้าหมายขั้นสูง (100)

สูตรคำนวณ :

$$\frac{\text{จำนวนหมู่บ้าน/ชุมชนที่ไม่พบปัญหายาเสพติด}}{\text{จำนวนหมู่บ้าน/ชุมชน (ที่ได้รับการประเมิน)}} \times 100$$

แหล่งข้อมูล : ระบบ NISPA ของสำนักงาน ป.ป.ส.

เงื่อนไข : 1. ไม่นับรวมหมู่บ้าน/ชุมชนในกรุงเทพมหานคร

2. ใช้ผลการประเมินครั้งที่ 2 ของปีงบประมาณ พ.ศ. 2565 (เดือนเมษายน – 30 กันยายน 2565)

ตัวชี้วัด : อัตราคดีอาชญากรรมต่อประชากรแสนคน

หน่วยวัด : อัตราต่อประชากรแสนคน

คำอธิบาย :

- พิจารณาจากอัตราส่วนจำนวนคดีแต่ละกลุ่มที่รับแจ้งความร้องทุกข์ไว้ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2565 (1 ตุลาคม 2564 – 30 กันยายน 2565) เปรียบเทียบกับจำนวนประชากรในจังหวัด ต่อประชากรแสนคน หรือเรียกว่า อัตราส่วนอาชญากรรม (Crime Rate)
- กำหนดกลุ่มอาชญากรรมที่จะต้องคำนวณอัตราส่วนอาชญากรรมต่อประชากรแสนคน 2 กลุ่ม ได้แก่
 - กลุ่มที่ 1 กลุ่มคดีความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ นับจำนวนคดีฆ่าผู้อื่น (อุกฉกรรจ์) คดีทำร้ายผู้อื่นถึงแก่ความตาย คดีพยายามฆ่า คดีทำร้ายร่างกาย คดีข่มขืนกระทำชำเรา และคดีอื่น ๆ (ได้แก่ คดีฆ่าผู้อื่นโดยไม่เจตนา คดีประมาทเป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย คดีอนาจารต่าง ๆ เป็นต้น) (ใช้ข้อมูลจากระบบ CRIMES ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ในคดีอาญากลุ่มที่ 1 ฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ)
 - กลุ่มที่ 2 กลุ่มคดีความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ นับจำนวนคดีปล้นทรัพย์ (อุกฉกรรจ์) คดีชิงทรัพย์ คดีวิ่งราวทรัพย์ และคดีลักทรัพย์ คดีกรรโชกทรัพย์ คดีฉ้อโกง คดียักยอกทรัพย์ คดีทำให้เสียทรัพย์ คดีรับของโจร คดีลักพาเรียกค่าไถ่ คดีวางเพลิง และคดีอื่น ๆ (ใช้ข้อมูลจากระบบ CRIMES ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ในคดีอาญากลุ่มที่ 2 ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์)
- จำนวนประชากรของจังหวัดใช้ข้อมูลจากสำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง โดยปีงบประมาณ พ.ศ. 2565 ใช้ข้อมูล ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2564

สูตรคำนวณ :

- อัตราคดีอาชญากรรมต่อประชากรแสนคน คดีกลุ่มที่ 1

$$\frac{\text{จำนวนคดีกลุ่มที่ 1 ที่รับแจ้งในปีงบประมาณ พ.ศ. 2565}}{\text{จำนวนประชากรของจังหวัด ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2564}} \times 100,000$$

- อัตราคดีอาชญากรรมต่อประชากรแสนคน คดีกลุ่มที่ 2

$$\frac{\text{จำนวนคดีกลุ่มที่ 2 ที่รับแจ้งในปีงบประมาณ พ.ศ. 2565}}{\text{จำนวนประชากรของจังหวัด ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2564}} \times 100,000$$

เกณฑ์การประเมิน : (อ้างอิงจากสำนักงานตำรวจแห่งชาติ)

ตัวชี้วัดย่อย	เป้าหมายขั้นต้น (50)	เป้าหมายมาตรฐาน (75)	เป้าหมายขั้นสูง (100)
อัตราคดีกลุ่มที่ 1 ต่อประชากรแสนคน	ผลการดำเนินงาน 3 ปี ย้อนหลัง (ปีงบประมาณ พ.ศ. 2562-2564) ที่มีค่าสูงสุด + growth 5%	ผลการดำเนินงาน 3 ปี ย้อนหลัง (ปีงบประมาณ พ.ศ. 2562-2564)	ผลการดำเนินงาน 3 ปี ย้อนหลัง (ปีงบประมาณ พ.ศ. 2562-2564) ที่มีค่าน้อยสุด - growth 5%
อัตราคดีกลุ่มที่ 2 ต่อประชากรแสนคน	ผลการดำเนินงาน 3 ปี ย้อนหลัง (ปีงบประมาณ พ.ศ. 2562-2564) ที่มีค่าสูงสุด + growth 5%	ผลการดำเนินงาน 3 ปี ย้อนหลัง (ปีงบประมาณ พ.ศ. 2562-2564)	ผลการดำเนินงาน 3 ปี ย้อนหลัง (ปีงบประมาณ พ.ศ. 2562-2564) ที่มีค่าน้อยสุด - growth 5%

แหล่งข้อมูล : ระบบ CRIMES ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ตัวชี้วัด : อัตราการคลอดมีชีพในหญิงอายุ 15 - 19 ปี ต่อประชากรหญิงอายุ 15 - 19 ปี พันคน

หน่วยวัด : อัตราต่อประชากรหญิงอายุ 15 - 19 ปี พันคน

คำอธิบาย :

- จำนวนบุตรมีชีวิตของผู้หญิงอายุ 15 - 19 ปีที่มีการจดทะเบียนแจ้งเกิด ต่อจำนวนประชากรหญิงอายุ 15 - 19 ปี พันคน
- อัตราการคลอดในวัยรุ่น (อายุต่ำกว่า 20 ปี) สะท้อนถึงความพร้อมและคุณภาพชีวิตของเด็กที่กำลังเกิดใหม่ ซึ่งจะเป็นกำลังสำคัญของประเทศ อีกทั้งยังสะท้อนให้เห็นถึงข้อจำกัดของการเข้าถึงบริการ การมีความรู้ ความเข้าใจ และการเลือกใช้วิธีการคุมกำเนิด รวมทั้งการตอบสนองต่อการตั้งครรภ์ในวัยรุ่นจากภาครัฐ การลดอัตราการตั้งครรภ์ในวัยรุ่นเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตประชากรเป็นไปอย่างทั่วถึง
- ข้อมูลจำนวนการจดทะเบียนแจ้งเกิดของบุตรจากมารดาอายุ 15 - 19 ปี ใช้ข้อมูลจากฐานทะเบียนราษฎร กรมการปกครอง ซึ่งเป็นข้อมูลจำนวนการเกิดอย่างไม่เป็นทางการ ระหว่างวันที่ 1 กันยายน 2564 - 31 สิงหาคม 2565)
- จำนวนประชากรกลางปีหญิงอายุ 15 - 19 ปี ใช้ข้อมูลจากฐานข้อมูลทะเบียนราษฎร กรมการปกครอง
- จำนวนประชากรกลางปีหญิงอายุ 15 - 19 ปี พ.ศ. 2564 คำนวณจากค่าเฉลี่ยของจำนวนประชากรหญิงอายุ 15 - 19 ปี ณ สิ้นปี พ.ศ. 2563 และจำนวนประชากรหญิงอายุ 15 - 19 ปี ณ สิ้นปี พ.ศ. 2564

สูตรคำนวณ:

$$\frac{\text{จำนวนการคลอดมีชีพของหญิงอายุ 15 - 19 ปี (จากทะเบียนเกิดตั้งแต่ 1 กันยายน 2564 - 31 สิงหาคม 2565)}}{\text{จำนวนประชากรกลางปี หญิงอายุ 15 - 19 ปี พ.ศ. 2564}} \times 1,000$$

เกณฑ์การประเมิน : (ขึ้นกับผลการดำเนินงานที่ผ่านมาของจังหวัด)

เป้าหมายขั้นต้น (50)	เป้าหมายมาตรฐาน (75)	เป้าหมายขั้นสูง (100)

เงื่อนไข : ข้อมูลจำนวนการคลอดจากฐานทะเบียนราษฎรที่จะได้รับจากกรมการปกครองนั้น จะมีความล่าช้าประมาณ 1 - 3 เดือน

แหล่งข้อมูล : กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข

ตัวชี้วัด : จำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในจังหวัดชายแดนภาคใต้ลดลง

หน่วยวัด : ครั้ง

คำอธิบาย :

- จังหวัดชายแดนภาคใต้ หมายถึง พื้นที่ในจังหวัดนราธิวาส จังหวัดปัตตานี จังหวัดยะลา และจังหวัดสงขลา จำนวน 4 อำเภอ (อำเภอจะนะ อำเภอเทพา อำเภอนาทวี และอำเภอสะบ้าย้อย)
- เหตุการณ์ความรุนแรง หมายถึง เหตุการณ์การก่อเหตุรุนแรงที่เกิดขึ้นจากการกระทำอันเกิดจากกลุ่มก่อความไม่สงบ หรือผู้ก่อเหตุรุนแรงที่ก่อให้เกิดความไม่สงบสุข ทำลาย หรือทำความเสียหายต่อชีวิต ร่างกาย และทรัพย์สินของประชาชนหรือของรัฐ และรวมถึงการกระทำที่กระทบต่ออธิปไตยแห่งดินแดน และอำนาจอธิปไตยในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยไม่นับรวมเหตุก่อวินาศกรรม เหตุการณ์อันเกิดจากการกระทำของฝ่ายเจ้าหน้าที่ซึ่งเป็นผลการปฏิบัติการ การก่ออาชญากรรม เหตุการณ์ที่เป็นคดีอาญา และการกระทำเชิงสัญลักษณ์
- กลุ่มก่อความไม่สงบหรือผู้ก่อเหตุรุนแรง หมายถึง บุคคล หรือกลุ่มบุคคลที่เคลื่อนไหวก่อเหตุการณ์ความรุนแรงรูปแบบต่างๆ ในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้

เกณฑ์การประเมิน : (ขึ้นกับผลการดำเนินงานที่ผ่านมาของจังหวัด)

เป้าหมายขั้นต้น (50)	เป้าหมายมาตรฐาน (75)	เป้าหมายขั้นสูง (100)

แหล่งข้อมูล : กองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร ภาค 4 ส่วนหน้า (กอ.รมน. ภาค 4 สน.) และ กอ.รมน. จังหวัด

ตัวชี้วัด : ร้อยละที่ลดลงของดัชนีความยากจนหลายมิติ หรือดัชนี MPI (Multidimensional Poverty Index)

คำอธิบาย :

- ดัชนีความยากจนหลายมิติ (Multidimensional Poverty Index : MPI) เป็นการพิจารณาความยากจนใน 5 มิติ ได้แก่ ด้านสุขภาพ ด้านความเป็นอยู่ ด้านการศึกษา ด้านรายได้ และด้านการเข้าถึงบริการรัฐ โดยที่คนยากจน 1 คน มีปัญหาได้มากกว่า 1 ด้าน (ตามนิยามของสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ)
- คนยากจนเป้าหมายที่ต้องการความช่วยเหลือเร่งด่วนได้มาจากข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.) จากกรมการพัฒนาชุมชน และข้อมูลผู้ลงทะเบียนสวัสดิการแห่งรัฐจากกระทรวงการคลัง นำมายืนยันซึ่งกันและกัน หรืออีกนัยหนึ่ง "คนยากจนเป้าหมาย" ใน TPMAP (TPMAP หมายถึง ระบบบริหารจัดการข้อมูลการพัฒนาคนแบบชี้เป้า : Thai People Map and Analytics Platform ซึ่งได้รับการพัฒนาต่อยอดจากระบบบริหารจัดการข้อมูลคนจนแบบชี้เป้า : Thai Poverty Map and Analytics Platform ให้สามารถครอบคลุมปัญหาที่กว้างขึ้น) คือคนยากจนจากข้อมูล จปฐ. ที่ลงทะเบียนสวัสดิการแห่งรัฐ
- ความสำเร็จพิจารณาจากจำนวนคนยากจนเป้าหมายของปีงบประมาณ พ.ศ. 2565 ที่ลดลงเมื่อเทียบกับจำนวนคนยากจนเป้าหมายของปีงบประมาณ พ.ศ. 2564 (หรือข้อมูลปีล่าสุดที่มี)

สูตรคำนวณ :

$$\frac{(\text{จำนวนคนยากจนเป้าหมาย ปีงบประมาณ พ.ศ. 2564 (หรือข้อมูลปีล่าสุดที่มีอยู่)} - \text{จำนวนคนยากจนเป้าหมาย ปีงบประมาณ พ.ศ. 2565})}{\text{จำนวนคนยากจนเป้าหมาย ปีงบประมาณ พ.ศ. 2564 (หรือข้อมูลปีล่าสุดที่มีอยู่)}} \times 100$$

เกณฑ์การประเมิน : (ขึ้นกับผลการดำเนินงานที่ผ่านมาของจังหวัด)

เป้าหมายขั้นต้น (50)	เป้าหมายมาตรฐาน (75)	เป้าหมายขั้นสูง (100)

แหล่งข้อมูล :

ระบบบริหารจัดการข้อมูลการพัฒนาคนแบบชี้เป้า (Thai People Map and Analytics Platform)
สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

เงื่อนไข :

1. ปีงบประมาณ พ.ศ. 2563 ไม่มีข้อมูล จปฐ.
2. กรณีที่ข้อมูล จปฐ. ปีงบประมาณ พ.ศ. 2564 ไม่สามารถรวบรวมได้ ค่าดัชนี MPI ของปีงบประมาณ พ.ศ. 2565 จะพิจารณาผลการดำเนินงานของปีงบประมาณ พ.ศ. 2565 เปรียบเทียบกับจำนวนคนยากจนจากข้อมูลปีล่าสุดที่มีอยู่

ตัวชี้วัด : ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของแรงงานนอกระบบที่อยู่ภายใต้ประกันสังคม (ผู้ประกันตนตามมาตรา 40)

หน่วยนับ : ร้อยละ

คำอธิบาย :

- ผู้ประกันตนตามมาตรา 40 หมายถึง บุคคลที่ไม่ได้เป็นลูกจ้างในบริษัทเอกชนตามมาตรา 33 และไม่เคยสมัครเป็นผู้ประกันตนตามมาตรา 39 ผู้ที่จะสมัครประกันสังคมตามมาตรา 40 ได้นั้น ต้องเป็นผู้ที่ประกอบอาชีพอิสระหรือแรงงานนอกระบบ มีอายุไม่ต่ำกว่า 15 ปี แต่ไม่เกิน 65 ปี
- ผู้ประกันตนตามมาตรา 33 คือ ลูกจ้างที่ทำงานในสถานประกอบการ ที่มีลูกจ้างตั้งแต่ 1 คนขึ้นไป มีอายุตั้งแต่ 15 ปีบริบูรณ์ และอายุไม่เกิน 60 ปีบริบูรณ์
- ผู้ประกันตนตามมาตรา 39 คือ ผู้ซึ่งเคยเป็นผู้ประกันตนตามมาตรา 33 นำส่งเงินสมทบแล้วไม่น้อยกว่า 12 เดือน และสิ้นสภาพการเป็นผู้ประกันตนตามมาตรา 33 สมัครเป็นผู้ประกันตนตามมาตรา 39 ภายใน 6 เดือน นับตั้งแต่วันที่สิ้นสภาพการเป็นผู้ประกันตนตามมาตรา 33

สูตรคำนวณ :

$$\frac{\text{ผู้ประกันตนตามมาตรา 40 ปีงบประมาณ พ.ศ. 2565} - \text{ผู้ประกันตนตามมาตรา 40 ปีงบประมาณ พ.ศ. 2564}}{\text{ผู้ประกันตนตามมาตรา 40 ปีงบประมาณ พ.ศ. 2564}} \times 100$$

เกณฑ์การประเมิน : (ขึ้นกับผลการดำเนินงานที่ผ่านมาของจังหวัด)

เป้าหมายขั้นต้น (50)	เป้าหมายมาตรฐาน (75)	เป้าหมายขั้นสูง (100)

แหล่งข้อมูล : จังหวัด

ด้านสิ่งแวดล้อม

ตัวชี้วัด : ร้อยละปริมาณขยะมูลฝอยชุมชนได้รับการกำจัดอย่างถูกต้อง

หน่วยวัด : ร้อยละ

คำอธิบาย :

- พิจารณาจากสัดส่วนของปริมาณขยะมูลฝอยชุมชนของจังหวัดในปีงบประมาณ พ.ศ. 2565 ได้รับการกำจัดอย่างถูกต้อง เปรียบเทียบกับปริมาณขยะมูลฝอยชุมชนของจังหวัดที่เกิดขึ้นในปีงบประมาณ พ.ศ. 2565
- ปริมาณขยะมูลฝอยที่ได้รับการกำจัดอย่างถูกต้อง หมายถึง ปริมาณขยะมูลฝอยที่ถูกนำไปกำจัดด้วยวิธีการและข้อกำหนดในกฎกระทรวง สุขลักษณะการจัดการมูลฝอยทั่วไป พ.ศ. 2560 หรือประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง การจัดการมูลฝอย พ.ศ. 2560 ได้แก่ การฝังกลบอย่างถูกหลักสุขาภิบาล การหมักทำปุ๋ยหรือก๊าซชีวภาพ การกำจัดด้วยพลังงานความร้อน การแปรสภาพเป็นเชื้อเพลิงหรือพลังงาน การกำจัดแบบผสมผสาน หรือ วิธีอื่นตามที่กระทรวงมหาดไทย หรือกระทรวงสาธารณสุขกำหนด
- ปริมาณขยะมูลฝอยที่เกิดขึ้นในปีงบประมาณ พ.ศ. 2565 หมายถึง ปริมาณขยะมูลฝอยซึ่งคำนวณจากอัตรา การเกิดขยะมูลฝอยของกรมควบคุมมลพิษ หรือของพื้นที่ คูณด้วยจำนวนประชากรตามทะเบียนราษฎร ปี 2564 (ใช้ข้อมูล ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2564) และคูณด้วยจำนวนวัน
- อัตราการเกิดขยะมูลฝอยชุมชน

- เทศบาลนคร	0.00189	ตัน/คน/วัน
- เทศบาลเมือง	0.00115	ตัน/คน/วัน
- เทศบาลตำบล	0.00102	ตัน/คน/วัน
- เมืองพัทยา	0.00390	ตัน/คน/วัน
- องค์การบริหารส่วนตำบล	0.00091	ตัน/คน/วัน

สูตรคำนวณ :

$$\frac{\text{ปริมาณขยะมูลฝอยชุมชนของจังหวัดที่ได้รับการกำจัดอย่างถูกต้อง ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2565 (ตัน)}}{\text{ปริมาณขยะมูลฝอยของจังหวัดที่เกิดขึ้น ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2565 (ตัน)}} \times 100$$

เกณฑ์การประเมิน :

เป้าหมายขั้นต้น (50)	เป้าหมายมาตรฐาน (75)	เป้าหมายขั้นสูง (100)

แหล่งข้อมูล : กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ตัวชี้วัด : ความสำเร็จของการจัดการหมอกควันและไฟป่า (Hotspots)

หน่วยวัด : ร้อยละ

คำอธิบาย :

1. ความสำเร็จของการจัดการหมอกควันและไฟป่า (Hotspots) พิจารณาจากร้อยละที่ลดลงของจำนวนจุดความร้อนในปีงบประมาณ พ.ศ. 2565 เปรียบเทียบกับจุดความร้อนเฉลี่ยของปีงบประมาณ พ.ศ. 2562 - 2564
2. สถานการณ์หมอกควันและไฟป่า หมายถึง จุดความร้อนและหมอกควันอันเกิดจากไฟป่าที่ลุกลามไปโดยปราศจากการควบคุม อาจเกิดจากสาเหตุธรรมชาติหรือเกิดจากการกระทำของมนุษย์ซึ่งเกิดทั้งในพื้นที่ป่าและนอกพื้นที่ป่า
 - 2.1 ในพื้นที่ป่า หมายถึง พื้นที่ป่าไม้ที่ได้รับการประกาศคุ้มครอง สงวน รักษาให้สามารถรักษาระบบนิเวศอำนวยประโยชน์ให้แก่สังคมและประเทศชาติโดยแบ่งตามกฎหมายที่ใช้คุ้มครองและมีหน่วยงานใช้กฎหมายดังกล่าวคุ้มครอง ดูแล เช่น กรมอุทยานแห่งชาติฯ คุ้มครองดูแลป่าอนุรักษ์ โดยพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. 2562 และพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. 2562
 - (1) พื้นที่ป่าอนุรักษ์ หมายถึง พื้นที่ป่าอนุรักษ์ที่กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ดูแลรับผิดชอบปฏิบัติงานควบคุมไฟป่าในพื้นที่ป่าอนุรักษ์
 - (2) พื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ หมายถึง พื้นที่ป่าไม้ตามพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2507 ที่อยู่ในความรับผิดชอบของกรมป่าไม้
 - 2.2 นอกพื้นที่ป่า หมายถึง พื้นที่ของประเทศไทยที่อยู่นอกพื้นที่ป่าตามกฎหมายที่เกี่ยวกับการดูแลของกรมป่าไม้ กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช และกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง ที่ต้องดำเนินการบริหารจัดการให้มีสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์และสิ่งมีชีวิตโดยรวม รับผิดชอบโดยกรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม กรมควบคุมมลพิษ และสำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
3. จุดความร้อน (Hotspots) หมายถึง จุดที่มีค่าความร้อนมากผิดปกติที่เกิดขึ้นบนผิวโลกที่คาดว่าสาเหตุจากการเกิดไฟป่าในพื้นที่ป่า ที่ทำการตรวจวัดด้วยดาวเทียม Suomi NPP เซ็นเซอร์ VIIRS ที่ตรวจพบในปีงบประมาณ พ.ศ. 2565 (1 ตุลาคม 2564 – 30 กันยายน 2565) โดยหักค่าจำนวนจุดความร้อนที่เกิดจากการบริหารจัดการเชื้อเพลิงโดยวิธีการชิงเผาตามหลักวิชาการออกแล้ว

สูตรคำนวณ :

$$\frac{\text{จำนวนจุดความร้อนปีงบประมาณ พ.ศ. 2565} - \text{ค่าเฉลี่ยจุดความร้อนปีงบประมาณ พ.ศ. 2562 - 2564}}{\text{ค่าเฉลี่ยจุดความร้อนปีงบประมาณ พ.ศ. 2562 - 2564}} \times 100$$

เกณฑ์การประเมิน :

เป้าหมายขั้นต้น (50)	เป้าหมายมาตรฐาน (75)	เป้าหมายขั้นสูง (100)
จำนวนจุดความร้อนลดลง ร้อยละ 10	จำนวนจุดความร้อนลดลง ร้อยละ 20	จำนวนจุดความร้อนลดลง ร้อยละ 30

แหล่งข้อมูล :

- สำนักงานพัฒนาเทคโนโลยีอวกาศและภูมิสารสนเทศ (องค์การมหาชน) (Geo-Informatics and Space Technology Development Agency (Public Organization) : GISTDA)

เงื่อนไข :

- วัดผลรายจังหวัดในพื้นที่ 9 จังหวัดภาคเหนือ ได้แก่ เชียงใหม่ ลำพูน ลำปาง แม่ฮ่องสอน เชียงราย พะเยา แพร่ น่าน และตาก

ตัวชี้วัด : คุณภาพน้ำของแม่น้ำสายหลักอยู่ในเกณฑ์ดีเพิ่มขึ้น

หน่วยวัด : ค่าคะแนนดัชนีคุณภาพน้ำผิวดิน (Water Quality Index : WQI)

คำอธิบาย :

- พิจารณาจากค่าคะแนนดัชนีคุณภาพน้ำแหล่งน้ำผิวดิน (Water Quality Index : WQI) ของแม่น้ำสายหลัก ในจังหวัด เฉลี่ยในรอบปีงบประมาณ พ.ศ. 2565 (ค่าเฉลี่ย WQI ทั้ง 4 ไตรมาส)
- ดัชนีคุณภาพน้ำแหล่งน้ำผิวดิน (Water Quality Index: WQI) การประเมินผลลัพธ์ค่าคะแนนรวมของ คุณภาพน้ำ 5 พารามิเตอร์ ได้แก่
 - 1) ออกซิเจนละลายน้ำ : DO
 - 2) ความสกปรกในรูปสารอินทรีย์ : BOD
 - 3) การปนเปื้อนของกลุ่มแบคทีเรียกลุ่มโคลิฟอร์มทั้งหมด : TCB
 - 4) การปนเปื้อนของกลุ่มแบคทีเรียกลุ่มฟิคอลโคลิฟอร์มทั้งหมด : FCB
 - 5) แอมโมเนีย : $\text{NH}_3\text{-N}$
- ค่าคะแนนรวมของคุณภาพน้ำ 5 พารามิเตอร์ มีหน่วยเป็นคะแนน เริ่มจาก 0 ถึง 100 คะแนน ดังนี้

91 – 100 คะแนน	คุณภาพน้ำอยู่ในเกณฑ์ดีมาก
71 – 90 คะแนน	คุณภาพน้ำอยู่ในเกณฑ์ดี
61 – 70 คะแนน	คุณภาพน้ำอยู่ในเกณฑ์พอใช้
31 – 60 คะแนน	คุณภาพน้ำอยู่ในเกณฑ์เสื่อมโทรม
0 – 30 คะแนน	คุณภาพน้ำอยู่ในเกณฑ์เสื่อมโทรมมาก
- การจัดเก็บตัวอย่างน้ำ เพื่อนำไปตรวจสอบคุณภาพน้ำ จะดำเนินการปีละ 4 ครั้ง (รายไตรมาส) โดย สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาค จะจัดเก็บในช่วงเดือนพฤศจิกายน กุมภาพันธ์ พฤษภาคม และสิงหาคม
- พื้นที่วิกฤต หมายถึง แหล่งน้ำที่มีคุณภาพน้ำในรอบปีงบประมาณ พ.ศ. 2565 อยู่ในเกณฑ์เสื่อมโทรมมาก – พอใช้

เกณฑ์การประเมิน :

เป้าหมายขั้นต้น (50)	เป้าหมายมาตรฐาน (75)	เป้าหมายขั้นสูง (100)
ผลการดำเนินงาน ปีงบประมาณ พ.ศ. 2564 - 1	ผลการดำเนินงาน ปีงบประมาณ พ.ศ. 2564	ผลการดำเนินงาน ปีงบประมาณ พ.ศ. 2564 + 1

แหล่งข้อมูล : กรมควบคุมมลพิษ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ตัวชี้วัด : คุณภาพน้ำทะเลชายฝั่งอยู่ในเกณฑ์ดีเพิ่มขึ้น

หน่วยวัด : ค่าคะแนนดัชนีคุณภาพน้ำทะเล (Marine Water Quality Index : MWQI)

คำอธิบาย :

- พิจารณาจากค่าคะแนนดัชนีคุณภาพน้ำทะเล (MWQI) เฉลี่ยในรอบปีงบประมาณ พ.ศ. 2565 (ค่าเฉลี่ย MWQI ทั้ง 2 รอบ ทุกจุดเก็บตัวอย่างของจังหวัด) เปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ย MWQI 3 ปีย้อนหลัง (ปีงบประมาณ พ.ศ. 2562 – 2564)
- ดัชนีคุณภาพน้ำทะเล เป็นเครื่องมือในการประเมินสถานการณ์คุณภาพน้ำทะเลโดยรวม ซึ่งคำนวณจากค่าคุณภาพน้ำทะเล 8 พารามิเตอร์ และค่าน้ำหนักแสดงความสำคัญของแต่ละพารามิเตอร์ เพื่อให้ได้ระดับค่าดัชนีคุณภาพน้ำทะเล กรณีพบความเข้มข้นของยาฆ่าแมลง (Pesticides) และสารเป็นพิษ (Toxic Element) เช่น โปรท ตะกั่ว ไซยาไนด์ และฟีนอล เป็นต้น มีค่าเกินมาตรฐาน คุณภาพน้ำทะเลชายฝั่งจะกำหนดให้ดัชนีคุณภาพน้ำทะเลบริเวณนั้นมีค่าเป็น 0 ทันที
- ดัชนีคุณภาพน้ำทะเล คำนวณจากค่าคะแนนรวมของคุณภาพน้ำทะเล 8 พารามิเตอร์ ได้แก่
 - 1) ออกซิเจนละลายน้ำ
 - 2) ฟอสเฟต-ฟอสฟอรัส
 - 3) ไนโตรเจน-ไนโตรเจน
 - 4) แอมโมเนียรวม – ไนโตรเจน
 - 5) ความเป็นกรด-ด่าง
 - 6) แบคทีเรียกลุ่มโคลิฟอร์มทั้งหมด
 - 7) ของแข็งแขวนลอย
 - 8) อุณหภูมิ
- การสำรวจและเก็บตัวอย่างน้ำทะเลชายฝั่งทั่วประเทศ 210 จุด จำนวน 2 ครั้ง โดยครั้งที่ 1 ระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ - มีนาคม ซึ่งเป็นตัวแทนของฤดูแล้ง และครั้งที่ 2 ระหว่างเดือนมิถุนายน - กรกฎาคม
- จุดเก็บตัวอย่าง
 - 1) บริเวณชายฝั่งทะเลอ่าวไทยด้านตะวันออก ครอบคลุมพื้นที่ 3 จังหวัด ได้แก่ ระยอง จันทบุรี และตราด มีจุดเก็บตัวอย่างจำนวน 40 จุด
 - 2) บริเวณชายฝั่งทะเลอ่าวไทยตอนใน (ปากแม่น้ำสายหลัก 4 สาย ปากคลอง 12 อันวา และพื้นที่บางขุนเทียน) ครอบคลุมพื้นที่ 7 จังหวัด ได้แก่ ชลบุรี ฉะเชิงเทรา สมุทรปราการ กรุงเทพมหานคร สมุทรสาคร สมุทรสงคราม และเพชรบุรี มีจุดเก็บตัวอย่าง 65 จุด
 - 3) บริเวณชายฝั่งทะเลอ่าวไทยด้านตะวันตก ครอบคลุมพื้นที่ 5 จังหวัด ได้แก่ ประจวบคีรีขันธ์ ชุมพร สุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช และสงขลา มีจุดเก็บตัวอย่างจำนวน 43 จุด

4) บริเวณชายฝั่งทะเลด้านอันดามัน ครอบคลุมพื้นที่ 6 จังหวัด ได้แก่ ระนอง พังงา ภูเก็ต กระบี่ ตรัง และสตูล มีจุดเก็บตัวอย่างจำนวน 66 จุด

- ค่าคะแนนดัชนีคุณภาพน้ำทะเล มีหน่วยเป็นคะแนน เริ่มจาก 0 ถึง 100 คะแนน ดังนี้
 - มากกว่า 90 – 100 คะแนน คุณภาพน้ำทะเลอยู่ในเกณฑ์ดีมาก
 - มากกว่า 80 – 90 คะแนน คุณภาพน้ำอยู่ในเกณฑ์ดี
 - มากกว่า 50 – 80 คะแนน คุณภาพน้ำทะเลอยู่ในเกณฑ์พอใช้
 - มากกว่า 25 – 50 คะแนน คุณภาพน้ำทะเลอยู่ในเกณฑ์เสื่อมโทรม
 - ระหว่าง 0 – 25 คะแนน คุณภาพน้ำทะเลอยู่ในเกณฑ์เสื่อมโทรมมาก

เกณฑ์การประเมิน :

เป้าหมายขั้นต้น (50)	เป้าหมายมาตรฐาน (75)	เป้าหมายขั้นสูง (100)
ผลการดำเนินงาน 3 ปีย้อนหลัง (ปีงบประมาณ พ.ศ. 2562 – 2564)	ผลการดำเนินงาน 3 ปีย้อนหลัง (ปีงบประมาณ พ.ศ. 2562 – 2564) + 1	ผลการดำเนินงาน 3 ปีย้อนหลัง (ปีงบประมาณ พ.ศ. 2562 – 2564) + 2

แหล่งข้อมูล : กรมควบคุมมลพิษ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ตัวชี้วัด : การพัฒนาพื้นที่อุตสาหกรรมเข้าสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ

หน่วยวัด : ระดับ

คำอธิบาย :

- การพัฒนาเข้าสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ถือเป็นเครื่องมือหลักในการอยู่ร่วมกันระหว่างชุมชนและอุตสาหกรรม และเป็นการดำเนินการตามกรอบยุทธศาสตร์ประเทศที่มุ่งสู่การพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมที่มีความสมดุลอย่างยั่งยืน
- แนวคิดการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ (Eco Industrial Town) เน้นการพัฒนาพื้นที่ที่มีการพัฒนาอุตสาหกรรมและเศรษฐกิจอุตสาหกรรมเหนี่ยวนำให้เศรษฐกิจชุมชนเติบโตไปด้วยกันภายใต้สภาวะแวดล้อมและคุณภาพชีวิตที่ดีโดยมุ่งเน้นการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม ภายภาพ และการบริหารจัดการในพื้นที่ให้เกิดความสมดุลในทุกมิติ โดยมีเป้าหมายหลักของการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ คือ การพัฒนาอุตสาหกรรมโดยสร้างความสมดุลทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม และสังคม ทำให้อุตสาหกรรมอยู่ร่วมกับชุมชนได้อย่างเป็นสุขและยั่งยืน
- เกณฑ์การประเมินความเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ครอบคลุม 5 มิติ 20 ด้าน (มิติกายภาพ เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม สังคม และการบริหารจัดการ) โดยระดับการเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศแบ่งออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้
 - ระดับที่ 1 การมีส่วนร่วม (Engagement) – การมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการวางแผน ดำเนินการตามแผน ติดตามประเมินผล และปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง
 - ระดับที่ 2 การส่งเสริม (Enhancement) – การส่งเสริมการใช้ประโยชน์พื้นที่ให้รองรับต่อแผนการพัฒนาที่ร่วมกันกำหนดไว้ โรงงานอุตสาหกรรมและประชาชนในพื้นที่มีการเปิดบ้านสานสัมพันธ์กัน (Open House)
 - ระดับที่ 3 ประสิทธิภาพในการใช้ทรัพยากร (Resource efficiency) – โรงงานอุตสาหกรรมเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากรและพลังงานของให้คุ้มค่า จัดการสิ่งแวดล้อมที่ดี ลดและป้องกันมลพิษ เกิดความเชื่อมั่นความไว้วางใจให้กับชุมชน
 - ระดับที่ 4 การพึ่งพาอาศัย (Symbiosis) – โรงงานอุตสาหกรรมมีการพึ่งพาอาศัยกัน รวมทั้งภาคอุตสาหกรรมไปส่งเสริมเศรษฐกิจชุมชนเพื่อสร้างงาน สร้างอาชีพ เพิ่มรายได้ให้ประชาชนในพื้นที่
 - ระดับที่ 5 เมืองน่าอยู่คู่อุตสาหกรรม (Happiness) – เมืองต้นแบบมีเศรษฐกิจดี สิ่งแวดล้อมดี สังคม มีความปลอดภัยและคุณภาพชีวิตที่ดี ประชาชนมีความสุขและอยู่ร่วมกับอุตสาหกรรมได้อย่างยั่งยืน
- กรมโรงงานอุตสาหกรรมได้ร่วมกับคณะกรรมการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศระดับจังหวัดจัดทำแผนแม่บทและแผนปฏิบัติการการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ 15 จังหวัด 18 พื้นที่ (จังหวัดสมุทรปราการ สมุทรสาคร ระยอง ฉะเชิงเทรา ปราจีนบุรี นครปฐม ปทุมธานี ชลบุรี พระนครศรีอยุธยา สระบุรี ราชบุรี

นครราชสีมา ขอนแก่น สุราษฎร์ธานี และสงขลา) และดำเนินโครงการพัฒนาและยกระดับเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมสู่เมืองสิ่งแวดล้อมยั่งยืน เพื่อตรวจประเมินรับรองเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศในพื้นที่เป้าหมายตามเกณฑ์การพัฒนาส่งเสริมโรงงานอุตสาหกรรมในพื้นที่เป้าหมายให้มีการจัดการทรัพยากร พลังงาน สิ่งแวดล้อม มีความปลอดภัย และมีความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR-DIW) และเพื่อสร้างความเชื่อมั่นความไว้วางใจให้กับชุมชน

● เป้าหมายการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมนิเวศ

ปี 2557 – 2560 : จัดทำแผนแม่บท แผนปฏิบัติการการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ 15 จังหวัด (18 พื้นที่) และเกณฑ์การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมนิเวศ

ปี 2561 - 2564 : การพัฒนาพื้นที่อุตสาหกรรมเข้าสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ระดับ 1 = 18 พื้นที่ ระดับ 2 = 18 พื้นที่ ระดับ 3 = 5 พื้นที่ ระดับที่ 4 = 3 พื้นที่ และถอดบทเรียนเกณฑ์การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ 15 จังหวัด 18 พื้นที่ และระบบตรวจประเมินเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ

ปี 2565 : 1) การพัฒนาพื้นที่อุตสาหกรรมเข้าสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ระยะที่ 1 ใน 15 จังหวัด 18 พื้นที่ ผ่านเกณฑ์การประเมินฯ ระดับที่ 3
2) การพัฒนาพื้นที่อุตสาหกรรมเข้าสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ระยะที่ 2 ใน 11 จังหวัดเดิม และ 4 จังหวัด SEZ ได้แก่ จังหวัดมุกดาหาร สระแก้ว ตาก และตราด รวม 15 พื้นที่ได้รับการเตรียมความพร้อมและออกประกาศพื้นที่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ระยะ 2
3) การพัฒนาพื้นที่อุตสาหกรรมเข้าสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ระยะที่ 3 ใน 20 จังหวัดใหม่ ได้รับการเตรียมความพร้อมและแต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศระดับจังหวัด

ปี 2566 – 2570 : 1) ปี 2570 การพัฒนาพื้นที่อุตสาหกรรมเข้าสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ระยะที่ 1 ใน 15 จังหวัด 18 พื้นที่ ผ่านเกณฑ์การประเมินฯ ระดับที่ 5 และประเทศไทย มีต้นแบบ “เมืองน่าอยู่คู่อุตสาหกรรม”
2) ปี 2570 การพัฒนาพื้นที่อุตสาหกรรมเข้าสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ระยะที่ 2 ใน 11 จังหวัดเดิม และ 4 จังหวัด SEZ ได้แก่ จังหวัดมุกดาหาร สระแก้ว ตาก และตราด 15 พื้นที่ ผ่านเกณฑ์การประเมินฯ ระดับที่ 3
3) ปี 2570 การพัฒนาพื้นที่อุตสาหกรรมเข้าสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ระยะที่ 3 ใน 20 จังหวัดใหม่ 20 พื้นที่ และผ่านเกณฑ์การประเมินฯ ระดับที่ 1

เกณฑ์การประเมิน : (อ้างอิงกรมโรงงานอุตสาหกรรม)

แบ่งเป็น 2 กรณี ดังนี้

กรณีที่ 1 : การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ 15 จังหวัด 18 พื้นที่ (ระยะที่ 1) ที่ยังไม่พัฒนาเข้าสู่การเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ระดับ 3

เป้าหมายขั้นต้น (50)	เป้าหมายมาตรฐาน (75)	เป้าหมายขั้นสูง (100)
ระดับ 2	-	ระดับ 3

กรณีที่ 2 : การพัฒนาพื้นที่อุตสาหกรรมเข้าสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ระยะที่ 2 และ 3

เป้าหมายขั้นต้น (50)	เป้าหมายมาตรฐาน (75)	เป้าหมายขั้นสูง (100)
มีการแต่งตั้ง “คณะทำงาน การขับเคลื่อนเมืองอุตสาหกรรม เชิงนิเวศระดับพื้นที่”	มีการจัดทำแผนปฏิบัติการ การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมนิเวศ ปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 – 2570 ของ จังหวัด	บรรจุแผนปฏิบัติการการพัฒนา เมืองอุตสาหกรรมนิเวศ ปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 – 2570 ในแผนพัฒนา จังหวัด (ปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 – 2570)

แหล่งข้อมูล : กระทรวงอุตสาหกรรม

ตัวชี้วัด : **ความสำเร็จของการส่งเสริมสถานประกอบการเข้าสู่ระบบอุตสาหกรรมสีเขียว**

- (1) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของการส่งเสริมสถานประกอบการเข้าสู่ระบบอุตสาหกรรมสีเขียว
- (2) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของการส่งเสริมสถานประกอบการเข้าสู่ระบบอุตสาหกรรมสีเขียวระดับ 3 ขึ้นไป

ตัวชี้วัด : **ความสำเร็จของการส่งเสริมสถานประกอบการเข้าสู่ระบบอุตสาหกรรมสีเขียว**

ตัวชี้วัดย่อยที่ 1 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของการส่งเสริมสถานประกอบการเข้าสู่ระบบอุตสาหกรรมสีเขียว

หน่วยวัด : ร้อยละ

คำอธิบาย :

- พิจารณาความสำเร็จของการส่งเสริมให้สถานประกอบการได้เข้าสู่ระบบอุตสาหกรรมสีเขียวในระดับใดระดับหนึ่ง ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2565 ที่ผ่านการประเมินตามเกณฑ์และได้รับรองอุตสาหกรรมสีเขียวที่ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรมลงนาม เปรียบเทียบจำนวนสถานประกอบการที่ยังไม่ได้เข้าสู่ระบบอุตสาหกรรมสีเขียวทั้งหมดของจังหวัด
- สถานประกอบการในที่นี้ หมายถึง อาคาร สถานที่ หรือยานพาหนะที่ใช้เครื่องจักรมีกำลังรวมตั้งแต่ห้าสิบลำแรงม้าหรือกำลังเทียบเท่าตั้งแต่ห้าสิบลำแรงม้าขึ้นไป หรือใช้คนงานตั้งแต่ห้าสิบคนขึ้นไป โดยใช้เครื่องจักรหรือไม่ก็ตาม เพื่อประกอบกิจการ ทั้งนี้ตามประเภท หรือชนิดของโรงงานที่กำหนดในกฎกระทรวงตามพระราชบัญญัติโรงงาน (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2562
- อุตสาหกรรมสีเขียว หมายถึง อุตสาหกรรมที่ยึดมั่นในการปรับปรุงกระบวนการผลิตและการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมอย่างต่อเนื่อง เพื่อ การประกอบกิจการ ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม พร้อมกับการยึดมั่นในการประกอบกิจการด้วยความรับผิดชอบต่อ สังคมทั้งภายในและภายนอกองค์กรตลอดห่วงโซ่อุปทาน เพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน (คู่มืออุตสาหกรรมสีเขียว, 2562)
- อุตสาหกรรมสีเขียว (Green Industry) เป็นการจัดการโรงงานหรืออุตสาหกรรมที่ใช้ประโยชน์จากทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ การหมุนเวียนของเสียกลับมาใช้ใหม่ (Waste Recovery) ในกระบวนการผลิต การป้องกันปัญหามลพิษโดยใช้เทคโนโลยีสะอาด (Clean Technology) รวมทั้งการผลิตสินค้าที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (Eco Product) มีการแลกเปลี่ยนของเสียที่จะเป็นวัตถุดิบให้กับโรงงานอื่น ๆ (Industrial Symbiosis) โดยเน้นของเหลือใช้และของเสียกลับมาใช้ใหม่ตามหลักการ 3R's Reuse Reduce Recycle ได้แก่ การลดของเสีย การใช้ซ้ำ และการนำวัสดุเหลือใช้/ของเสีย กลับมาใช้ประโยชน์
- อุตสาหกรรมสีเขียวยุคใหม่ต้องมีระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมทั้งภายในและภายนอก ไม่ว่าจะเป็นระบบการจัดการของเสียและมลภาวะต่างๆ ระบบการจัดการพลังงาน กิจกรรมรักษาสิ่งแวดล้อมภายในองค์กร การสร้างวัฒนธรรมและการสร้างเครือข่ายอุตสาหกรรม ซึ่งเป็นโมเดลที่กระทรวงอุตสาหกรรมกำหนดขึ้นตามแนวคิด “โครงการอุตสาหกรรมสีเขียว” แบ่งเป็น 5 ระดับ โดยมีรายละเอียดดังนี้

- ระดับที่ 1 ความมุ่งมั่นสีเขียว (Green Commitment)** คือ ความมุ่งมั่นที่จะลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และมีการสื่อสารภายในองค์กรให้ทราบโดยทั่วกัน
- ระดับที่ 2 ปฏิบัติการสีเขียว (Green Activity)** คือ การดำเนินกิจกรรมเพื่อลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ได้สำเร็จตามความมุ่งมั่นที่ตั้งไว้
- ระดับที่ 3 ระบบสีเขียว (Green System)** คือ การบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบ มีการติดตาม ประเมินผล และทบทวนเพื่อการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง รวมถึงการได้รับรางวัลด้านสิ่งแวดล้อม ที่เป็นที่ยอมรับ และการรับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ
- ระดับที่ 4 วัฒนธรรมสีเขียว (Green Culture)** คือ การที่ทุกคนในองค์กรให้ความร่วมมือร่วมใจ ดำเนินงานอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมในทุกด้านของการประกอบกิจการ จนกลายเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมองค์กร
- ระดับที่ 5 เครือข่ายสีเขียว (Green Network)** คือการแสดงถึงการขยายเครือข่ายตลอดห่วงโซ่อุปทาน สีเขียว โดยสนับสนุนให้คู่ค้าและพันธมิตรเข้าสู่กระบวนการรับรองอุตสาหกรรมสีเขียวด้วย

สูตรคำนวณ :

$$\frac{\text{จำนวนสถานประกอบการได้เข้าสู่ระบบอุตสาหกรรมสีเขียวในปีงบประมาณ พ.ศ. 2565}}{\text{จำนวนสถานประกอบการที่ยังไม่เคยเข้าสู่ระบบอุตสาหกรรมสีเขียว}} \times 100$$

เกณฑ์การประเมิน : (อ้างอิงจากผลการดำเนินงานที่ผ่านมาของจังหวัด)

เป้าหมายขั้นต้น (50)	เป้าหมายมาตรฐาน (75)	เป้าหมายขั้นสูง (100)

แหล่งข้อมูล : กรมโรงงานอุตสาหกรรม

ตัวชี้วัด : ความสำเร็จของการส่งเสริมสถานประกอบการเข้าสู่ระบบอุตสาหกรรมสีเขียว

ตัวชี้วัดย่อยที่ 2 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของการส่งเสริมสถานประกอบการเข้าสู่ระบบอุตสาหกรรมสีเขียวระดับ 3 ขึ้นไป

หน่วยวัด : ร้อยละ

คำอธิบาย :

- พิจารณาความสำเร็จของการส่งเสริมให้สถานประกอบการได้เข้าสู่ระบบอุตสาหกรรมสีเขียวตั้งแต่ระดับ 3 ขึ้นไป (ระดับ 3 – 5) เปรียบเทียบจำนวนสถานประกอบการที่เข้าสู่ระบบอุตสาหกรรมสีเขียวทั้งหมดของจังหวัด
- สถานประกอบการที่เข้าสู่อุตสาหกรรมสีเขียวระดับ 3 ขึ้นไป ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2565 นับรวมสถานประกอบการดังนี้
 - สถานประกอบการที่มีการพัฒนาจากระดับ 1 เป็นระดับ 3
 - สถานประกอบการที่มีการพัฒนาจากระดับ 2 เป็นระดับ 3 และ
 - สถานประกอบการที่อยู่ระดับ 3 - 5
- สูตรคำนวณ :

$$\frac{\text{จำนวนสถานประกอบการได้เข้าสู่ระบบอุตสาหกรรมสีเขียว ระดับ 3 ขึ้นไปทั้งหมด ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2565}}{\text{จำนวนสถานประกอบการที่เข้าสู่ระบบอุตสาหกรรมสีเขียวทั้งหมด ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2565}} \times 100$$

เกณฑ์การประเมิน : (อ้างอิงจากผลการดำเนินงานที่ผ่านมาของจังหวัด)

เป้าหมายขั้นต้น (50)	เป้าหมายมาตรฐาน (75)	เป้าหมายขั้นสูง (100)

แหล่งข้อมูล : กรมโรงงานอุตสาหกรรม

ตัวชี้วัด : พื้นที่ป่าชายเลนที่เพิ่มขึ้น

หน่วยวัด : ไร่

คำอธิบาย :

- ป่าชายเลน เป็นระบบนิเวศที่เชื่อมต่อระหว่างผืนแผ่นดินกับทะเลไว้ด้วยกัน เป็นเขตกันชนทางธรรมชาติที่คอยปกป้องผืนดินและชายฝั่งทะเล ให้พ้นความเสียหายจากอิทธิพลลมพายุ และกระแสน้ำที่พัดพาซัดสาตชายฝั่งอยู่เป็นประจำ ขณะเดียวกันยังช่วยเพิ่มพูนพื้นที่ออกเงยให้กับแผ่นดินอีกด้วย นอกจากนี้ความสำคัญและคุณค่าของป่าชายเลนยังมีอีกนานัปการ เช่น เป็นแหล่งอนุบาลสัตว์น้ำวัยอ่อน แหล่งผลิตอาหาร ไม่ใช่สอยและพืชสมุนไพร
- พิจารณาจากจำนวนพื้นที่ป่าชายเลนในปีงบประมาณ พ.ศ. 2565 ของจังหวัด เทียบกับจำนวนพื้นที่ป่าชายเลนในปีงบประมาณ พ.ศ. 2564 ของจังหวัด

เกณฑ์การประเมิน : (ขึ้นกับผลการดำเนินงานที่ผ่านมาของจังหวัด)

เป้าหมายขั้นต้น (50)	เป้าหมายมาตรฐาน (75)	เป้าหมายขั้นสูง (100)

แหล่งข้อมูล : จังหวัด

ตัวชี้วัด : พื้นที่ความเสียหายจากอุทกภัยลดลง

หน่วยวัด : ร้อยละ

คำอธิบาย :

- พิจารณาจากพื้นที่ความเสียหายจากอุทกภัยตามประกาศเขตให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยจากอุทกภัย ปีงบประมาณ พ.ศ. 2565 เปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ยย้อนหลัง 3 ปี (ปีงบประมาณ พ.ศ. 2562 – 2564)
- ข้อมูลความเสียหายจากอุทกภัย หมายถึง ข้อมูลที่รวบรวมจากการประกาศเป็นเขตการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินของจังหวัด
- พื้นที่ที่ประกาศเขตการให้ความช่วยเหลือฯ หมายถึง ข้อมูลจำนวนหมู่บ้าน/ชุมชน ที่ประกาศเป็นเขตการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน
- การดำเนินงาน
 - กองบัญชาการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติแจ้งแนวทางให้จังหวัดเตรียมความพร้อมรับสถานการณ์อุทกภัย
 - จังหวัดจัดตั้งศูนย์บัญชาการเหตุการณ์อุทกภัย พร้อมทั้งจัดทำ/ทบทวน/ปรับปรุงแผนเผชิญเหตุอุทกภัย
 - จัดทำ/ปรับปรุงข้อมูลพื้นที่เสี่ยงอุทกภัยในระดับพื้นที่ และตรวจสอบความพร้อมของเครื่องมือ อุปกรณ์เครื่องจักรกลสาธารณภัยให้มีความพร้อมใช้งาน
 - ติดตามข้อมูล/ประเมิน/วิเคราะห์/แจ้งเตือนภัยในพื้นที่เสี่ยง พร้อมแนวทางในการปฏิบัติตนอย่างถูกต้องปลอดภัย

สูตรคำนวณ :

$$\frac{\text{จำนวนพื้นที่ที่จังหวัดประกาศเป็นเขตการให้ความช่วยเหลือฯ เฉลี่ยย้อนหลัง 3 ปี (ปีงบประมาณ พ.ศ. 2562 – 2564)} - \text{จำนวนพื้นที่ที่จังหวัดประกาศเป็นเขตการให้ความช่วยเหลือฯ ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2565}}{\text{จำนวนพื้นที่ที่จังหวัดประกาศเป็นเขตการให้ความช่วยเหลือฯ เฉลี่ยย้อนหลัง 3 ปี (ปีงบประมาณ พ.ศ. 2562 – 2564)}} \times 100$$

เกณฑ์การประเมิน : (ขึ้นกับผลการดำเนินงานที่ผ่านมาของจังหวัด)

เป้าหมายขั้นต้น (50)	เป้าหมายมาตรฐาน (75)	เป้าหมายขั้นสูง (100)

เงื่อนไข :

- ความเสียหายจากอุทกภัยนับเฉพาะกรณีภัยระดับท้องถิ่น และภัยระดับจังหวัด (ภัยระดับ 1 และภัยระดับ 2) ตามแผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ

แหล่งข้อมูล : จังหวัด

ตัวชี้วัด : พื้นที่ความเสียหายจากภัยแล้งลดลง

หน่วยวัด : ร้อยละ

คำอธิบาย :

- พิจารณาจากพื้นที่ความเสียหายจากภัยแล้งตามประกาศเขตให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยจากภัยแล้ง ปีงบประมาณ พ.ศ. 2565 เปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ยย้อนหลัง 3 ปี (ปีงบประมาณ พ.ศ. 2562 – 2564)
- ข้อมูลความเสียหายจากภัยแล้ง หมายถึง ข้อมูลที่รวบรวมจากการประกาศเป็นเขตการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินของจังหวัด
- พื้นที่ที่ประกาศเขตการให้ความช่วยเหลือฯ หมายถึง ข้อมูลจำนวนหมู่บ้าน/ชุมชน ที่ประกาศเป็นเขตการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน
- การดำเนินงาน
 - กองบัญชาการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติแจ้งแนวทางให้จังหวัดเตรียมความพร้อมรับสถานการณ์ภัยแล้ง
 - จังหวัดจัดตั้งศูนย์บัญชาการเหตุการณ์ภัยแล้ง พร้อมทั้งจัดทำ/ทบทวน/ปรับปรุงแผนเผชิญเหตุภัยแล้ง
 - จัดทำ/ปรับปรุงข้อมูลพื้นที่เสี่ยงภัยแล้งในระดับพื้นที่ และตรวจสอบความพร้อมของเครื่องมือ อุปกรณ์เครื่องจักรกลสาธารณภัยให้มีความพร้อมใช้งาน
 - ติดตามข้อมูล/ประเมิน/วิเคราะห์/แจ้งเตือนภัยในพื้นที่เสี่ยง พร้อมแนวทางในการปฏิบัติตนอย่างถูกต้องปลอดภัย

สูตรคำนวณ :

$$\frac{\text{จำนวนพื้นที่ที่จังหวัดประกาศเป็นเขตการให้ความช่วยเหลือฯ เฉลี่ยย้อนหลัง 3 ปี (ปีงบประมาณ พ.ศ. 2562 – 2564)} - \text{จำนวนพื้นที่ที่จังหวัดประกาศเป็นเขตการให้ความช่วยเหลือฯ ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2565}}{\text{จำนวนพื้นที่ที่จังหวัดประกาศเป็นเขตการให้ความช่วยเหลือฯ เฉลี่ยย้อนหลัง 3 ปี (ปีงบประมาณ พ.ศ. 2562 – 2564)}} \times 100$$

เกณฑ์การประเมิน : (ขึ้นกับผลการดำเนินงานที่ผ่านมาของจังหวัด)

เป้าหมายขั้นต้น (50)	เป้าหมายมาตรฐาน (75)	เป้าหมายขั้นสูง (100)

เงื่อนไข :

- ความเสียหายจากภัยแล้งนับเฉพาะกรณีภัยระดับท้องถิ่น และภัยระดับจังหวัด (ภัยระดับ 1 และภัยระดับ 2) ตามแผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ

แหล่งข้อมูล : จังหวัด

ด้านการบริหารจัดการภาครัฐ

ตัวชี้วัด : ความสามารถในการควบคุมสถานการณ์โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ให้สงบได้ภายใน 21 – 28 วัน

หน่วยวัด : -

คำอธิบาย :

- โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) หมายถึง การติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ทั้งที่มีอาการและไม่มีอาการ โดยมีผลตรวจทางห้องปฏิบัติการยืนยันเป็นบวก
- ความสามารถควบคุมสถานการณ์โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ให้สงบได้ภายใน 21 – 28 วัน หมายถึง ณ วันที่มีรายงานพบผู้ป่วยได้รับการยืนยันเป็นผู้ป่วยโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 รายแรกของเหตุการณ์ (Event) เมื่อติดตามสถานการณ์ไป 28 วันแล้ว หลังจากนั้นไม่พบผู้ป่วยยืนยันรายใหม่เกิดขึ้น

เกณฑ์การประเมิน :

เป้าหมายขั้นต้น (50)	เป้าหมายมาตรฐาน (75)	เป้าหมายขั้นสูง (100)

หมายเหตุ : จังหวัดที่สามารถควบคุมเหตุการณ์ (Event) การระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ทุกเหตุการณ์ให้สงบได้ภายใน 21 - 28 วัน โดยดำเนินการตามกิจกรรมหลักภายใต้แผนงานรองรับนโยบาย มุ่งเน้นของกระทรวงสาธารณสุข ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2564 (House Model) ประเด็นเพิ่มศักยภาพความมั่นคงทางสุขภาพในการจัดการกับโรคโควิด-19

แหล่งข้อมูล : จากฐานข้อมูล DDC COVID-19 กรมควบคุมโรค, โปรแกรม JIT, obreport2020@gmail.com

ตัวชี้วัด : อัตราป่วยตายจากโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของจังหวัด ปีงบประมาณ พ.ศ. 2565

หน่วยวัด : ร้อยละ

คำอธิบาย :

- โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โรคโควิด19) หมายถึง การติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ทั้งที่มีอาการและไม่มีอาการ โดยมีผลตรวจทางห้องปฏิบัติการยืนยันเป็นบวก
- พิจารณาจากจำนวนผู้เสียชีวิตจากโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของจังหวัด ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2565 (1 ตุลาคม 2564 – 30 กันยายน 2565) เปรียบเทียบกับ จำนวนผู้ป่วยยืนยันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของจังหวัด ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2565 (1 ตุลาคม 2564 – 30 กันยายน 2565)

สูตรคำนวณ :

$$\frac{\text{จำนวนผู้เสียชีวิตจากโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของจังหวัด ในปีงบประมาณ พ.ศ 2565}}{\text{จำนวนผู้ป่วยยืนยันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของจังหวัด ในปีงบประมาณ พ.ศ 2565}} \times 100$$

เกณฑ์การประเมิน :

เป้าหมายขั้นต้น (50)	เป้าหมายมาตรฐาน (75)	เป้าหมายขั้นสูง (100)
1.60	1.55	1.50

แหล่งข้อมูล : กรมการแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข